Udskriftsdato: 15. december 2025

2018/1 LSF 102 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af ligningsloven, ejendomsværdiskatteloven, lov om et indkomstregister, personskatteloven og skatteindberetningsloven (Bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2018-3007

Fremsat den 14. november 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven, ejendomsværdiskatteloven, lov om et indkomstregister, personskatteloven og skatteindberetningsloven

(Bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien)

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. *§ 15 O, stk. 1,* affattes således:

»Ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Bundfradraget udgør dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.«

2. I *§ 15 P* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Stk. 1-3 gælder alene for ejere, andelshavere og lejere, hvis udlejningen eller fremlejningen sker til den samme person eller de samme personer i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.«

3. Efter § 15 P indsættes:

»§ 15 Q. Ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen om indberetning i 2. pkt. ikke anvendelse. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For ejere er det en betingelse, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter stk. 1, medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret.

Stk. 3. Anvendes reglerne i stk. 1 og 2 ikke, kan ejere, andelshavere og lejere fradrage de faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvist erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt

fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del, som svarer til enten den udlejede eller fremlejede del af boligen, eller til den periode, hvor udlejning har fundet sted. Det samlede fradragsbeløb kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter dette stykke, kan der ikke senere overgås til fradrag efter stk. 1. Er § 15 P, stk. 3, tidligere blevet anvendt ved udlejningen kan ejeren, andelshaveren eller lejeren ikke vælge opgørelse efter stk. 1 og. 2.

Stk. 4. Ønsker ejere, andelshavere og lejere i et indkomstår at anvende både stk. 1 og 2 og § 15 P, stk. 1 og 2, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til den periode, hvor udlejningen finder sted.

§ 15 R. Fysiske personer, der udlejer de i stk. 2 nævnte aktiver, kan fradrage et grundbeløb på 9.100 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten fra udlejningen af aktiverne ved indkomstopgørelsen for indkomståret. Fradraget efter 1. pkt. kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Fradrag efter 1. pkt. dækker samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen. 1.-3. pkt. gælder ikke for den del af bruttolejeindtægten, der er erhvervet som led i erhvervsmæssig virksomhed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Aktiverne omfattet af stk. 1, er:

1) Personbiler, M1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007.
2) Varebiler, N1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse.
3) Campingvogne.
4) Påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.
5) Lystbåde.

Stk. 3. Det er en betingelse for anvendelse af fradraget i stk. 1, at der sker indberetning af indkomstårets samlede lejeindtægter fra de omfattede aktiver, jf. stk. 2, efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen i 1. pkt. ikke anvendelse.«

§ 2

I ejendomsværdiskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 486 af 14. maj 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 1347 af 3. december 2013, § 3 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 9 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændring:

1. I *§ 11, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »eller § 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt.« til: »§ 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt., eller § 15 Q, stk. 1.«

§ 3

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 53 i lov nr. 60 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 3, stk. 1,* indsættes som *nr. 11:*
»11) Lejeindtægter omfattet af skatteindberetningslovens § 43.«

2. I *§ 4, stk. 1, 3. pkt.,* indsættes efter »kildeskattelovens § 46, stk. 6,«: »og indberetning efter skatteindberetningslovens § 43«.

§ 4

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 4, stk. 1, nr. 15,* ændres »stk. 9, og« til: »stk. 9,«

2. I *§ 4, stk. 1, nr. 16,* ændres »§ 40 C.« til »§ 40 C, og«.

3. I *§ 4, stk. 1,* indsættes som *nr. 17:*
»17) overskud ved lejere og andelshaveres fremleje eller udlejning omfattet af ligningslovens § 15 Q, stk. 1 og 3.«

§ 5

I skatteindberetningsloven, jf. lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. *§ 43* affattes således:

»§ 43. En virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af den skattepligtiges bolig omfattet af ligningslovens § 15 O eller § 15 Q, skal hvert år indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Stk. 2. En virksomhed, som for en skattepligtig formidler udleje af et aktiv omfattet af ligningslovens § 15 R, skal, uanset om udlejningen er erhvervsmæssig, hvert år indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Stk. 3. Indberetningen efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden. Indberetningen efter stk. 1 skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af boligen. Sker identifikationen af boligen ikke ved brug af ejendommens nummer i Bygnings- og Boligregistret (BBR-nummer), skal der tillige oplyses om identiteten af den skattepligtige. Indberetning efter stk. 2 skal tillige indeholde oplysning om identifikation af den skattepligtige.

Stk. 4. Den, der har indgået en aftale om udlejning eller fremleje efter stk. 1 eller 2 med en virksomhed, skal give virksomheden oplysninger til identifikation af den pågældende bolig.

Stk. 5. Virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1 og 2, kan foretage indberetninger af de oplysninger, som ville have været omfattet af indberetningen efter stk. 1 og 2, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og 2 og om oplysninger til brug for identifikation af boliger omfatter af stk. 3 og 4.«

2. I *§ 47, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 43, stk. 1, « til: »§ 43, stk. 1 og 2, «.

3. I *§ 48, stk. 1,* ændres »§ 43, stk. 1,« til: »§ 43, stk. 1 og 2,«, og »§ 43, stk. 2« ændres til: »§ 43, stk. 5«.

4. I *§ 54, stk. 1,* udgår »og § 43, stk. 1,«.

5. I *§ 54, stk. 5,* udgår »eller § 43, stk. 1,«.

6. I *§ 54, stk. 6, 3. pkt.,* ændres »44-46« til: »43-46«.

7. I *§ 59, stk. 1, nr. 3,* ændres »§ 43, stk. 1,« til: » § 43, stk. 1 og 2,«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2, og §§ 3 og 5 træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 3. Loven har virkning fra og med indkomståret 2018, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. §§ 3 og 5 har ikke virkning for indberetninger for kalenderåret 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. For indkomståret 2018 er det en betingelse for at kunne anvende bundfradraget på 36.500 kr. (2010-nivau) i ligningslovens § 15 O, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, at der sker indberetning af lejeindtægten efter skattekontrollovens § 11 G.

Stk. 5. Ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomstårene 2018 og 2019 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2018 og 2019, der følger af denne lovs §§ 1 og 4.

Stk. 6. Den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomstårene 2018 og 2019, der foreligger henholdsvis pr. 1. maj 2020 og pr. 1. maj 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
   - *1.1. Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
   - *2.1. Beskatning ved udlejning af fritidsboliger og helårsboliger*
     - *2.1.1. Gældende ret*
       - *2.1.1.1. Beskatning af udlejning af fritidsbolig*
       - *2.1.1.2. Beskatning af udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig*
     - *2.1.2. Lovforslaget*
       - *2.1.2.1. Beskatning af udlejning af fritidsbolig*
       - *2.1.2.2. Beskatning af udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig*
   - *2.2. Bundfradrag for indkomst fra udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.*
     - *2.2.1. Gældende ret*
     - *2.2.2. Lovforslaget*
   - *2.3. Indberetning af lejeindtægter fra udlejning af fritidsboliger, helårsboliger, biler, lystbåde og campingvogne m.v.*
     - *2.3.1. Gældende ret*
     - *2.3.2. Lovforslaget*
3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
   - *4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
   - *4.2. Administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dette lovforslag udmønter den del af regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstres Aftale om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien, der vedrører nye og ændrede bundfradrag for og indberetning af deleøkonomiske indtægter.

Følgende nye og ændrede bundfradrag indgår i aftalen:

– Bundfradraget for udlejning af fritidsboliger, hvor der fortsat skal ske indberetning fra tredjepart, øges til 40.000 kr. årligt (2018-niveau).
– Ved korttidsudlejning af helårsboliger indføres et bundfradrag på 28.000 kr. (2018-niveau), hvis der sker indberetning fra tredjepart. Hvis der ikke sker indberetning, udgør bundfradraget 11.000 kr. (2018-niveau). Alene 60 pct. af den lejeindtægt, der overstiger bundfradraget, medregnes til den skattepligtige indkomst.

– Nyt, fælles bundfradrag på 10.000 kr. for privatpersoners udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v., hvis der sker indberetning fra tredjepart.

Det foreslås, at de nye og ændrede bundfradrag skal gælde fra og med indkomståret 2018, og at betingelsen om, at tredjepart skal foretage indberetning af lejeindtægterne, skal gælde fra og med 2021. Dette gælder dog ikke det forhøjede bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger, hvor der allerede i dag er et krav om indberetning.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Dele- og platformsøkonomi er et område i hastig udvikling. Såvel på globalt plan som nationalt i Danmark. Antallet af digitale platforme i dele- og platformsøkonomien er vokset fra ca. 10 i 2014 til over 140 i starten af 2017, og hver femte dansker bruger nu mulighederne i deleøkonomien. Deleøkonomien åbner nye muligheder for vækst og innovation, hvor privatpersoner deler deres aktiver med og køber tjenesteydelser af hinanden.

Deleøkonomiske aktiviteter kan være med til bl.a. at sikre en bedre samfundsøkonomisk udnyttelse af husholdningernes aktiver. Deleøkonomien giver danskerne større valgfrihed og nye muligheder for at tjene penge på at leje f.eks. deres bolig eller bil ud, samtidig med at der skabes mere konkurrence til gavn for brugerne, som får lavere priser og et bredere udvalg af produkter og serviceydelser.

Men deleøkonomiske aktiviteter rummer også en række nye udfordringer for bl.a. skattekontrollen. Lovforslaget har til formål at medvirke til, at danskere, der er aktive i deleøkonomien, betaler korrekt skat, og at der i øvrigt er klarhed om de skatteregler, som de borgere, der opnår indtægter ved at benytte deleøkonomiske tjenester, skal følge. Dette skal bidrage til at sikre, at deleøkonomien bliver et velfungerende marked.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Beskatning ved udlejning af fritidsboliger og helårsboliger

2.1.1. Gældende ret

Indkomst ved udlejning af bolig skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler i statsskattelovens § 4. Der sondres mellem, om boligen udelukkende anvendes til udlejning, om boligen anvendes til udlejning en del af året, eller om noget af boligen anvendes til udlejning.

Hvis en bolig udelukkende anvendes til udlejning, skal der opgøres et ejendomsregnskab som for andre udlejningsejendomme. Udlejes en bolig, der udelukkende anvendes til udlejning, med inventar, kan udlejeren skattemæssigt fradrage udgifter til vedligeholdelse heraf. Der kan også foretages skattemæssige afskrivninger på inventaret efter reglerne herom i afskrivningsloven, hvis udlejningen er erhvervsmæssig. Der kan ikke foretages skattemæssige afskrivninger på selve boligen. Ejere af boliger, der udlejes erhvervsmæssigt, har mulighed for at anvende virksomhedsskattelovens regler.

De særlige regler for beskatning af indtægter ved udlejning af fritidsboliger og helårsboliger omfatter indtægter ved privat udlejning, der normalt ikke vil opfylde betingelserne for at blive anset for at være erhvervsmæssig.

Hvis en helårsbolig anvendes til udlejning en del af året, eller kun en del af boligen udlejes, kan udlejeren gøre brug af forskellige metoder til at opgøre den skattepligtige indkomst vedrørende indkomst fra udlejningen.

2.1.1.1. Beskatning ved udlejning af fritidsbolig

Udlejeren af en fritidsbolig, der udlejes en del af året, kan enten anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 O, stk. 1, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 O, stk. 2.

Reglerne gælder for udlejning af en fritidsbolig, som er omfattet af reglerne om ejendomsværdiskat. Reglerne kan også anvendes af ejere af helårsboliger, der lovligt kan udlejes som fritidsboliger. Det gælder f.eks. for helårsboliger, der er omfattet af flexboligordningen.

Vælger ejeren at anvende den skematiske opgørelsesmetode, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages et bundfradrag i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Bundfradraget udgør 21.900 kr. (2010-niveau), såfremt der foretages indberetning til Skatteforvaltningen af lejeindtægterne. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand m.v. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct. Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen. Bundfradraget anses for at dække samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, herunder udgifter til f.eks. vand og el.

Har en fritidsboligejer eksempelvis bruttolejeindtægter på 110.000 kr. ved udlejning af sin fritidsbolig, kan vedkommende fradrage et bundfradrag på 21.900 kr. (2018-niveau), hvis der udlejes gennem et bureau, der indberetter lejeindtægter til Skatteforvaltningen, og der kan fradrages 11.000 kr. (2018-niveau), hvis der ikke udlejes gennem et bureau, der indberetter lejeindtægter til Skatteforvaltningen. I den reducerede lejeindtægt på henholdsvis 88.100 kr./99.000 kr. kan der fradrages 40 pct., hvorefter beskatningsgrundlaget udgør henholdsvis 52.860 kr./59.400 kr.

Udlejere af fritidsboliger kan i stedet for at anvende den skematiske opgørelsesmetode vælge den regnskabsmæssige metode i ligningslovens § 15 O, stk. 2, hvor der er fradrag for de udgifter, der knytter sig til udlejningen.

Skattepligtig indkomst fra en fritidsbolig, der anvendes til udlejning en del af året, beskattes som kapitalindkomst, både når ejeren af fritidsboligen anvender den skematiske opgørelsesmetode og den regnskabsmæssige opgørelsesmetode.

Hvis der sker et ejerskifte af fritidsboligen i løbet af indkomståret, kan der efter gældende regler foretages et fuldt bundfradrag for henholdsvis den tidligere ejer og den nye ejer i indkomståret.

2.1.1.2. Beskatning ved udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig

Hvis der er tale om en helårsbolig, der udlejes en del af året, eller hvor der sker udlejning af en del af boligen, kan udlejeren enten anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 P, stk. 1 og 2, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 P, stk. 3. Reglerne gælder både for ejere, andelshavere og lejere, der udlejer hele eller en del af en helårsbolig.

Vælger udlejeren at anvende den skematiske opgørelsesmetode, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages et bundfradrag i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand m.v. Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen.

Ejere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger 1 1/3 pct. af ejendomsværdien. En ejer kan dog altid benytte et fast ikke-reguleret minimumsbundfradrag på 24.000 kr. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst beskattes som kapitalindkomst. Det betyder, at en boligejer kan have en skattefri lejeindtægt på mindst 2.000 kr. om måneden.

Lejere og andelshavere er efter den skematiske metode skattepligtige af den del af lejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 2/3 af den samlede årlige husleje eller boligafgift. Den herefter fremkomne skattepligtige indkomst beskattes som personlig indkomst. Andelshavere sidestilles således skattemæssigt med lejere. Der er for lejere og andelshavere ikke et fastsat minimumsbundfradrag.

Udlejere af helårsboliger kan i stedet for den skematiske metode vælge den regnskabsmæssige opgørelse med fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen.

2.1.2. Lovforslaget

2.1.2.1. Beskatning ved udlejning af fritidsbolig

Aftaleparterne ønsker at styrke incitamentet til at udleje egen fritidsbolig gennem en tredjepart (en digital platform eller et bureau), der indberetter indtægterne til Skatteforvaltningen.

Det foreslås derfor, at det skematiske bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger, hvor der fortsat skal ske indberetning fra tredjepart, forhøjes fra 21.900 kr. (2018-niveau) til 40.000 kr. (2018-niveau). Bundfradraget reguleres fortsat efter personskattelovens § 20. Indberetning kan foretages af en tredjepart, der kan være et bureau, en platform eller en anden form for formidler af udlejningen. For sådanne virksomheder, som er hjemmehørende i Danmark eller driver virksomhed fra et fast driftssted i Danmark, gælder en indberetningspligt.

De nuværende regler for beskatning af indtægt fra udlejning af fritidsbolig, hvor der ikke foretages indberetning, videreføres. Det betyder, at udlejere af fritidsboliger, hvor udlejning ikke sker via en formidler, og hvor udlejningsindtægterne derfor ikke indberettes, fortsat har mulighed for at anvende en skematisk ordning med et bundfradrag på 11.000 kr. (2018-niveau). Bundfradraget reguleres fortsat efter personskattelovens § 20.

Som efter de gældende regler kan der ud over bundfradraget fortsat foretages fradrag på 40 pct. af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget således, at det kun er 60 pct. af den overskydende indtægt, der beskattes. Beskatningen sker fortsat som kapitalindkomst.

Muligheden for at anvende en regnskabsmæssig opgørelse med fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen, videreføres.

2.1.2.2. Beskatning ved udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig

Aftaleparterne ønsker at indføre et incitament til, at korttidsudlejning af helårsboliger ligesom udlejning af fritidsboliger foretages gennem en tredjepart, der indberetter udlejerens lejeindtægter til Skatteforvaltningen gennem en digital indberetningsløsning. Samtidig ønsker aftaleparterne at forenkle reglerne for beskatning af udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig. Begge dele skal bidrage til at sikre en mere korrekt skatteafregning.

Efter forslaget ændres skattereglerne, der gælder for korttidsudlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig, således at de i store træk kommer til at ligne det regelsæt, der i dag gælder ved udlejning af fritidsboliger, hvor der er tale om et fast bundfradrag, der varierer alt afhængig af, om der sker indberetning, og hvor kun en del af den overskydende lejeindtægt beskattes.

For at gøre det attraktivt for platformene at indberette frivilligt, og for at gøre det attraktivt at benytte de platforme, der frivilligt indberetter brugernes indtægter, skal der udvikles en digital indberetningsløsning, som tredjeparter (f. eks. digitale platforme) kan anvende til at sikre indberetning af oplysninger om deres brugeres indtægter til indkomstregisteret. Den digitale indberetningsløsning forventes at kunne benyttes med virkning for indkomståret 2021.

Indberetning skal ske til indkomstregisteret, der er et fælles, offentligt register. Indberetninger til indkomstregisteret indgår i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, således at borgerne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Disse oplysninger bruges både til skatteformål og af andre myndigheder til andre formål. De myndigheder, som bruger den type oplysninger, som findes i indkomstregisteret, kan hente oplysningerne i dette register frem for selv at hente oplysningerne hos borgerne eller virksomhederne.

For det første foreslås, at der indføres et skematisk bundfradrag på 28.000 kr. (2018-niveau), der betinges af, at der sker indberetning af lejeindtægten. Indberetning skal foretages af en tredjepart, der kan være et bureau, en platform eller en anden form for formidler af udlejningen, der er uafhængig af

udlejeren. For sådanne virksomheder, som er hjemmehørende i Danmark eller driver virksomhed fra et fast driftssted i Danmark, foreslås der indført en indberetningspligt.

Det er hensigten, at den digitale indberetningsløsning, der vælges, skal betyde, at brugere af platforme, der indberetter brugernes indtægter til indkomstregisteret, automatisk får indberettet oplysninger om deres indtægter til indkomstregisteret. Det vil samtidig skulle gøre det lettere for den enkelte bruger, da vedkommende ikke længere selv behøver at oplyse indkomster i samme omfang som hidtil.

Da den digitale indberetningsløsning først er klar fra og med indkomståret 2021, foreslås det, at en ejer, andelshaver og lejer kan anvende bundfradraget på 28.000 kr. (2018-niveau) i indkomstårene 2018-2020, uden at der for disse indkomstår vil være krav om indberetning af lejeindtægten. Bestemmelsen indebærer, at for de indkomstår, der ligger forud for idriftsættelsen af den digitale indberetningsløsning fra og med indkomståret 2021, er bundfradraget på 28.000 kr. (2018-niveau) ikke betinget af indberetning via tredjepart.

Endvidere foreslås det at indføre et nyt skematisk bundfradrag på 11.000 kr. (2018-niveau) ved udlejning af helårsboliger, hvor indtægterne ikke indberettes af en tredjepart. Dette svarer til reglerne ved udlejning af fritidsboliger.

Bundfradragene foreslås reguleret efter personskattelovens § 20.

Endelig foreslås, at ved ejerskifte i løbet af indkomståret har både sælger og køber et fuldt bundfradrag. Tilsvarende gælder allerede for fritidsboliger.

For udlejning af helårsbolig kan der efter forslaget ud over bundfradragene efter ligningslovens § 15 Q foretages fradrag på 40 pct. af den reducerede lejeindtægt, således at det kun er 60 pct. af den overskydende indtægt, der beskattes. Dette svarer til den regel, der i dag gælder for beskatning af indtægt ved udlejning af fritidsboliger efter ligningslovens § 15 O. Samtidig vil indkomsten ved brug af den foreslåede § 15 Q for alle udlejere og fremlejere blive beskattet som kapitalindkomst, ligesom det i dag gælder for ejere. I dag beskattes lejere og andelshaveres indtægter ved udlejning som personlig indkomst.

Efter forslaget er det fortsat muligt at lave en regnskabsmæssig opgørelse med fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen. Det foreslås at indføre en bestemmelse i ligningslovens § 15 Q, stk. 3, hvor udlejer har mulighed for at fradrage de faktisk dokumenterede udgifter forbundet med udlejningen. Dette svarer til den tilsvarende bestemmelse, der gælder for fritidsboliger efter ligningslovens § 15 O, stk. 2.

De foreslåede regler kan øge beskatningen af lejeindtægter ved korttidsudleje for visse udlejere af helårsboliger, idet reglerne i ligningslovens § 15 P fra og med indkomståret 2021 alene kan anvendes af langtidsudlejere. Det gælder bl.a. for ejere af dyrere ejendomme, som tidligere har kunnet foretage et bundfradrag baseret på ejendomsværdien. For at give disse udlejere mulighed for at indrette sig på de nye regler, foreslås det, at de nye regler først har virkning fra og med indkomståret 2021. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 har udlejeren derfor mulighed for at vælge mellem at anvende reglerne i ligningslovens § 15 P og de foreslåede nye regler i ligningslovens § 15 Q, uden at det er en betingelse, at der sker indberetning af lejeindtægten.

Efter forslaget bevares de gældende regler uændret for beskatning af indkomst ved udlejning af helårsbolig i forhold til de situationer, hvor der sker langtidsudlejning. Dette skal ses i lyset af, at langtidsudleje af et værelse sjældent sker via en platform eller en anden form for formidler, hvorfor det ved langtidsudlejning ikke vil være rimeligt at stille krav om indberetning. Ved langtidsudleje forstås udlejning eller fremleje i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder f.eks. dokumenteret ved en indgået lejekontrakt. Hvis en langtidsudlejer ønsker at anvende de foreslåede regler i ligningslovens § 15 Q, vil der dog efter lovforslaget være mulighed herfor.

I *tabel 1* findes en skematisk oversigt over de gældende og de nye regler for beskatning af deleøkonomiske aktiviteter fra korttidsudlejning af boliger.

Tabel 1. *Ændrede regler for beskatning af indkomst fra udlejning af boliger*

	Gældende regler			**Nye regler**		
				Med indberetning**	Uden indberetning	Langtidsudlejning
Boligtype	**Fritidsbolig**	**Ejerboliger**	**Andelsbolig og lejebolig**	**Fritidsbolig / helårsbolig**	**Alle boliger**	**Ejer-/ andels-/ lejebolig**
Fradrag*	*Med indberetning:* 21.900* kr. *Uden indberetning:* 11.000* kr.	Bundfradrag på 1,33 pct. af ejendomsvurderingen, dog mindst 24.000 kr.	Bundfradrag på 2/3 af den samlede årlige bruttohusleje/ andelsudgift	40.000* kr. / 28.000* kr.	11.000* kr.	De nye regler finder anvendelse. Gældende regler kan benyttes ved udlejning på mindst 4 måneder.
Beskatningsgrundlag over bundfradrag	60 pct.	100 pct.	100 pct.	60 pct.	60 pct.	
Indkomsttype	Kapitalindkomst	Kapitalindkomst	Personlig indkomst	Kapitalindkomst	Kapitalindkomst	

Anm. : Udlejere vil i alle tilfælde kunne vælge regnskabsmæssig opgørelse. * 2018-niveau. Bundfradraget reguleres efter personskattelovens § 20. ** Betingelsen om indberetning træder i kraft, når indberetningsløsningen er klar i 2021.

2.2. Bundfradrag for indkomst fra udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.

2.2.1. Gældende ret

Indkomst fra fysiske personers lejlighedsvise udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v. er skattepligtig som ikke-arbejdsmarkedsbidragspligtig personlig indkomst, jf. statsskattelovens § 4. Ved opgørelsen af indkomsten fra udlejningen kan udlejeren ved en regnskabsmæssig opgørelse fratrække de faktiske udgifter og værditab forbundet med udlejningen, jf. statsskattelovens § 6. Det er en forudsætning for fradrag, at omkostningerne i rimelig grad dokumenteres eller sandsynliggøres gennem f.eks. kilometerregnskab og/eller regnskab over udlejningsdage og udgifter.

For biler kan udlejeren fratrække den del af udgifterne, som svarer til udlejningskørslens del af den samlede anvendelse opgjort på grundlag af antallet af kørte kilometer. Dette gælder f.eks. udgifter til vedligeholdelse, forsikring og grøn ejerafgift. For lystbåde og campingvogne m.v. kan den forholdsmæssige del af udgifterne, som kan fratrækkes, f.eks. fastsættes i henhold til antal dage eller eventuelt timer, som aktivet har været udlejet. Det gælder f.eks. udgifter til vedligeholdelse, forsikring, strømforbrug og havneplads/campingplads. Skader, som pådrages under udlejningen, vil oftest være dækket af enten en forsikring eller lejeren. Hvis skaden er sket under udlejningen, og udlejeren selv afholder udgiften til udbedring af skaden, kan denne udgift fratrækkes fuldt ud. Der kan endvidere foretages fradrag for en

svarende til udlejningen forholdsmæssig del af det generelle værditab, som aktivet udsættes for i løbet af indkomståret. Der kan ikke foretages afskrivninger efter afskrivningsloven.

2.2.2. Lovforslaget

Fradragsreglerne for udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v. kan være administrativt bebyrdende for en person, der både bruger aktivet privat og udlejer det, da det kan være vanskeligt at opgøre de fradragsberettigede udgifter og værditab, som endvidere i rimelig grad skal dokumenteres eller sandsynliggøres.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har med Aftale om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien ønsket at fremme deleøkonomien ved at gøre det mere attraktivt for privatpersoner at udleje deres biler, lystbåde og campingvogne m.v. og derved tage del i deleøkonomien og forbedre udnyttelsen af disse aktiver.

Det foreslås derfor at indføre et bundfradrag på 10.000 kr. (2018-niveau) for fysiske personers indkomst fra udlejning af personbiler til lille kørekort, lystbåde og campingvogne m.v. Det foreslås endvidere, at fradraget ikke kan overstige lejeindtægten.

Et bundfradrag er administrativt enklere for personer, der i begrænset omfang foretager udlejning, da der ikke skal ske en opgørelse af de faktiske udgifter og værditab. Benyttes det foreslåede bundfradrag i et givent indkomstår, kan der derfor ikke tages yderligere fradrag for udgifter og værditab forbundet med udlejningen af de omfattede aktiver i det relevante indkomstår. Da der foreslås ét fælles bundfradrag for de omfattede aktiver, betyder det, at der heller ikke kan foretages en opdeling pr. aktiv, f.eks. ved at benytte det foreslåede bundfradrag ved lejeindtægt fra campingvogn- og/eller lystbådudlejning og herudover foretage en regnskabsmæssig opgørelse for lejeindtægt fra biludlejning.

Udlejer kan fortsat for et givent indkomstår vælge at foretage fradrag efter en regnskabsmæssig opgørelse i stedet for at benytte det foreslåede bundfradrag, men det skal i givet fald gælde for alle de omfattede aktiver. Herved kan en udlejer, der har faktiske udgifter, som overstiger det foreslåede bundfradrag, fortsat opnå et fradrag, der fuldt ud dækker udgifterne. Det kan f.eks. være relevant, hvis udlejningen har et relativt stort omfang, eller hvis der er høje udgifter forbundet med udlejningen.

Da de foreslåede bundfradrag skal give privatpersoner et incitament til at deltage i deleøkonomien og få udnyttet deres aktiver bedre, foreslås det, at fradragene ikke skal gælde for indkomst fra udlejning, der sker som led i erhvervsmæssig virksomhed. Vurderingen af, om en udlejning sker som led i erhvervsmæssig virksomhed, sker efter den gældende praksis for vurdering af, hvornår der foreligger erhvervsmæssig virksomhed. Hvis den samlede indkomst fra udlejningen af de omfattede aktiver ikke overstiger bundfradraget på 10.000 kr. (2018-niveau), og udlejningen ikke har sammenhæng med anden erhvervsmæssig virksomhed, vil der ikke være tale om erhvervsmæssig virksomhed.

Endelig foreslås det, at bundfradraget betinges af, at en eller flere virksomheder formidler udlejningen og indberetter indkomstårets fulde udlejningsindtægter fra alle de omfattede aktiver, jf. afsnit 2.3.2 nedenfor. Udlejere vil herved automatisk få indberettet deres indkomst og vil derfor ikke skulle oplyse den skattepligtige indkomst på årsopgørelsen. Den systemmæssige understøttelse af en sådan indberetning forventes at være klar fra den 1. januar 2021, hvorfor betingelsen om indberetning vil gælde fra denne dato.

Frem til den 1. januar 2021 kan udlejere benytte det foreslåede bundfradrag, selv om der ikke indberettes om indkomsten.

2.3. Indberetning af lejeindtægter fra udlejning af fritidsboliger, helårsboliger, biler, lystbåde og campingvogne m.v.

2.3.1. Gældende ret

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, skal en virksomhed, som efter aftale med en skattepligtig formidler udlejning af dennes fritidsbolig, indberette til Skatteforvaltningen om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden. Der er tale om en årlig indberetning. Indberetningen skal udover at indeholde oplysning om årets lejeindtægt indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden og fritidsboligen.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, kan udenlandske virksomheder, efter aftale med den skattepligtige indberette de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen efter stk. 1, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Disse regler skal ses i sammenhæng med ligningslovens § 15 O, hvorefter størrelsen af bundfradraget ved udlejning af fritidsbolig afhænger af, om der sker indberetning af indtægten. Stk. 2 sikrer således, at udenlandske udlejningsbureauer får mulighed for at indberette til Skatteforvaltningen efter aftale med ejeren og dermed sikre ejeren samme bundfradrag, som ville kunne sikres gennem udlejning via indberetningspligtige danske udlejningsbureauer.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for skatteindberetningslovens § 43, så den ikke blot omhandler indberetning vedrørende udlejning af fritidsbolig, men også helårsbolig samt biler, lystbåde og campingvogne m.v. Det foreslås endvidere, at indberetningen ændres til at være en indberetning til indkomstregisteret.

Indberetninger til indkomstregisteret indgår i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, således at borgerne og virksomhederne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Disse oplysninger bruges både til skatteformål og af andre myndigheder til andre formål f.eks. ved tildeling af kontanthjælp og boligstøtte.

Indberetningen vil – i modsætning til de fleste andre indberetninger, som foretages til indkomstregisteret, men i lighed med den nuværende indberetning vedrørende fritidsboliger – efter forslaget skulle ske årligt. Fristen for indberetning vil være den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Hvis denne dag udløber en lørdag eller søndag, udløber fristen den efterfølgende mandag. Dette svarer til den gældende frist for indberetning vedrørende fritidsboliger.

Indberetningerne vil kunne sikre udlejerne de foreslåede forhøjede bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger eller helårsboliger og bundfradraget ved udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v., jf. afsnit 2.1.2.1, 2.1.2.2 og 2.2.2.

I lighed med de gældende regler kan udenlandske virksomheder, som ikke er indberetningspligtige, indberette de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig. Dette forudsætter i modsætning til, hvad der gælder efter de gældende regler, ikke, at indberetningen er aftalt med den skattepligtige.

Bestemmelsen sikrer, at udenlandske virksomheder, der formidler udlejning, får mulighed for at indberette til Skatteforvaltningen og dermed sikre ejeren samme bundfradrag, som ville kunne sikres gennem udlejning via indberetningspligtige danske virksomheder.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

Den 25. maj 2018 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46 EF (generel forordning om databeskyttelse) – databeskyttelsesforordningen – i kraft. Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse

af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) trådte i kraft den 25. maj 2018, og supplerer og gennemfører databeskyttelsesforordningen.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven afløser lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven), som senest ændret ved lov nr. 426 af 3. maj 2017.

Databeskyttelsesforordningen bygger helt grundlæggende på samme systematik som databeskyttelsesdirektivet fra 1995 og persondataloven. Med forordningen sker der i vidt omfang en videreførelse og præcisering af, hvad der allerede gjaldt i Danmark frem til ikrafttrædelsen. Det er f.eks. tilfældet med reglerne om, under hvilke betingelser der må behandles personoplysninger, og hvordan personoplysninger skal beskyttes.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller sammenstilling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandlingen af personoplysninger. Det betyder bl.a., at personoplysningerne skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. persondataforordningens artikel 5, stk. 1 litra a, at indsamlingen af personoplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, og at de indsamlede personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænsede til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (proportionalitet og dataminimering), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændelige tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Databeskyttelsesforordningen indeholder yderligere regler for, hvornår behandling, herunder videregivelse af henholdsvis almindelige personoplysninger og følsomme personoplysninger, må finde sted.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f er opfyldt. Litra f gælder ikke for behandling, som offentlige myndigheder foretager som led i udøvelsen af deres opgaver.

Behandling vil bl.a. kunne finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra b, hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra f.

Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på overholdelse af artikel 6, stk. 1, litra c (overholdelse af en retlig forpligtelse), og artikel 6, stk. 1, litra e (udførelse af en opgave i samfundets interesse eller udførelse af en opgave,

som henhører under offentlig myndighedsudøvelse), ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer.

Det følger endvidere af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, at grundlaget for behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, artikel c og e, skal fremgå af EU-retten eller af medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og at formålet med behandlingen skal være fastsat i dette retsgrundlag (litra c), eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal ses i forlængelse af artikel 6, stk. 2 og er således en uddybning af, hvordan de bestemmelser, som indføres efter artikel 6, stk. 2, hvorefter medlemsstaterne kan opretholdes eller indføre specifikke regler, nærmere vil skulle udformes.

Den persondataretlige behandling, der foretages ved administration af nærværende lovforslag, består bl.a. af indsamling og videregivelse af oplysninger m.v. Det er Skatteministeriets opfattelse, at lovforslaget er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger. Ved vurderingen er der lagt vægt på, at behandlingen har hjemmel i forordningens artikel 6, stk. 1, og i øvrigt er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for databehandling, som følger af forordningens artikel 5.

Forholdet omkring udenlandske virksomheders indberetning er vurderet særskilt i forhold til databeskyttelsesforordningen. Med lovforslaget lægges der op til, at udenlandske platforme kan aflevere oplysninger vedrørende udlejers/fremlejers indtægter ved udlejning omfattet af de foreslåede bestemmelser i ligningslovens §§ 15 O, 15 Q og 15 R, jf. skatteindberetningsloven § 43, stk. 6, til Skatteforvaltningen og herved sikrer udlejer/fremlejer det høje bundfradrag efter disse bestemmelser.

Udenlandske platforme vil kunne foretage indberetning på udlejers/fremlejers vegne, jf. skatteindberetningsloven § 43, stk. 6, af indtægter omfattet af de foreslåede bestemmelser i ligningslovens §§ 15 O, 15 Q og 15 R. Udenlandske virksomheders indberetning vil kunne rummes inden for databeskyttelsesforordningens artikel 6. De deleøkonomiske platforme vil kunne indberette oplysninger til Skatteforvaltningen til brug for både ligning og kontrol, som er en legitim interesse i relation til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra f, ligesom korrekt skatteindbetaling er en væsentlig opgave, der udføres i samfundets interesse, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 14, at den dataansvarlige i de tilfælde, hvor personoplysninger ikke er indsamlet hos den registrerede, skal give den registrerede en række oplysninger, herunder bl.a. oplysninger om identitet og kontaktoplysninger for den dataansvarlige samt oplysninger om formålet med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen.

I forhold til de udenlandske platforme vil oplysningspligten blive søgt opfyldt i forbindelse med, at den registrerede på Skatteforvaltningens hjemmeside skaffer sig en identifikationskode til brug for platformens indberetning.

I forhold til danske platforme er forholdet omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c, om indsamling og videregivelse, der er udtrykkeligt fastsat i EU-retten eller i medlemsstaternes nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Samlet skønnes forslaget at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 120 mio. kr. årligt og ca. 90

mio. kr. årligt efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning skønnes til ca. 90 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd, jf. *tabel 2*.

Tabel 2. Forslagets samlede provenumæssige konsekvenser

Mio. kr. (2019-niveau)	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2018
Umiddelbar virkning										
Udlejning af fritidsboliger	-80	-80	-80	-80	-80	-80	-80	-80	-80	0
Korttidsudlejning af helårsboliger	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-35	-35	0
Udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.	-7	-7	-7	-7	-7	-7	-7	-7	-7	0
Umiddelbar virkning i alt	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**-120**	**0**
Virkning efter tilbageløb	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-
Umiddelbar virkning for kommuneskatten	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-90	-

Anm. : De umiddelbare virkninger summerer ikke som følge af afrunding.

For finansåret 2018 vurderes der ikke at være nogen umiddelbare provenuvirkning, idet loven først træder i kraft pr. 1. januar 2019. Mindreprovenuet for indkomståret 2018 vil fremkomme i finansåret 2019 som overskydende skat eller reduceret restskat hos borgeren i forbindelse med årsopgørelsen for 2018.

Den umiddelbare provenuvirkning for kommunerne skønnes at udgøre ca. 90 mio. kr. årligt. Forslaget får dog ingen umiddelbare økonomiske virkninger for kommunerne for indkomstårene 2018 og 2019. Idet det af tidsmæssige grunde ikke har været muligt at indarbejde virkningen af forslaget i det statsgaranterede udskrivningsgrundlag for 2018 og 2019, vil der for så vidt angår indkomstskatterne for de kommuner, der har valgt at selvbudgettere deres udskrivningsgrundlag i 2018 og 2019, ske en neutralisering af virkningen i forbindelse med afregningen af de kommunale skatter vedrørende hhv. indkomståret 2018 i 2021 og indkomståret 2019 i 2022.

Den del af forslaget, der vedrører beskatning af indkomst fra udlejning af bolig, skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 115 mio. kr. årligt. Heraf skønnes ca. 80 mio. kr. at vedrøre udlejning af fritidsboliger, mens de øvrige ca. 35 mio. kr. kan henføres til korttidsudlejning af helårsboliger.

Den del af forslaget, der vedrører beskatning af indkomst fra udlejning af bil, lystbåd og campingvogne m.v., skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu på ca. 7 mio. kr. årligt.

Bundfradragene ved udlejning af fritidsboliger, korttidsudlejning af helårsboliger samt udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v. indebærer en lempeligere beskatning set i forhold de generelle skatteregler. Bundfradragene vil derfor udgøre en skatteudgift. Skatteudgiften opgøres som det umiddelbare mindreprovenu og skønnes at udgøre ca. 120 mio. kr. årligt.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører administrative udgifter for Skatteforvaltningen til udvikling af en ny digital indberetningsløsning for deleøkonomiske platforme, der gør det lettere og enklere for borgere at få indberettet lejeindtægter fra tredjeparter. Der skal bl.a. udvikles en løsning til unik identifikation af brugerne og en modtagerløsning (database) til opbevaring, kvalitetssikring og berigelse af data.

Lovforslaget vurderes at overholde principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget medfører desuden administrative udgifter for Skatteforvaltningen til styrket skattekontrol og vejledning af deleøkonomiske virksomheder og udlejere.

Der er på finanslovsforslaget for 2019 indbudgetteret 16,2 mio. kr. i 2019, 23,4 mio. kr. i 2020, 29,6 mio. kr. i 2021 og 26,5 mio. kr. i 2022 til dækning af administrative omkostninger.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at have en positiv indvirkning på markedet for deleøkonomiske aktiviteter, hvor der foretages indberetning til indkomstregisteret. Det skyldes, at indberetning via tredjepart giver adgang til en lempeligere beskatning, hvilket formodes at give udlejerne større tilskyndelse til at benytte disse udbydere.

Hertil kommer, at der generelt kan forventes at opstå større aktivitet i bureauer, som formidler udlejning af fritidsboliger. Det skyldes, at der foreslås en betydelig forhøjelse af bundfradraget for udlejere af fritidsboliger, hvilket kan formodes at øge tilskyndelsen til at udleje fritidsboligen.

Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for de udlejningsplatforme m.v., der enten får pligt til at indberette eller fremover vælger at foretage indberetninger til indkomstregisteret. Omkostninger skønnes ikke at overstige 4 mio. kr. årligt og kvantificeres derfor ikke nærmere.

Det vurderes, at lovforslaget overholder principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Der stilles således alene krav om, at formidlere af udlejning indberetter til Skatteforvaltningen om udlejningen. Dette indskrænker ikke disse formidleres mulighed for i øvrigt at tilrettelægge deres virksomhed, herunder særligt under brug af ny teknologi.

Indberetningsløsningen skal understøtte, at brugere i deleøkonomien får forhøjede fradrag mod at lade den deleøkonomiske platform indberette brugerens fulde indtægter. Den foreslåede lovtekst er formuleret med dette formål for øje og regulerer ikke i detaljer de tekniske detaljer.

Den foreslåede indberetningsløsning forudsætter anvendelse af en specifik teknologi ved indberetningen. Denne vil dog let kunne integreres i virksomhedernes øvrige tekniske løsninger, og der stilles ikke krav til, at virksomhederne ændrer i deres øvrige tekniske løsninger.

Ved udviklingen af den foreslåede indberetningsløsning er der blevet lyttet til ønskerne fra repræsentanter for de indberetningspligtige. Lovforslaget er således rettet til i overensstemmelse hermed.

Skatteministeriet vil som følge af lovforslaget udvikle og stille en ny digital indberetningsløsning til rådighed for erhvervslivet. Lovforslaget vil ikke påvirke brugervenligheden i allerede eksisterende systemer.

Det sikres med lovforslaget, at de indberetningspligtige ikke skal indberette oplysninger om cpr-nummeret på den, der indberettes om. De indberetningspligtige pålægges således ikke unødige byrder til beskyttelse af cpr-numre.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører administrative lempelser for de borgere, der fremover vælger at få deres udlejning formidlet af virksomheder, som indberetter til indkomstregisteret. De skal ikke længere oplyse deres indkomst til Skatteforvaltningen og vil få automatiske fradrag i stedet for selv at skulle foretage

en skematisk opgørelse. Det gælder dog kun, i det omfang den pågældende virksomhed indberetter frivilligt. Dette vil dog blive opvejet af lempelsen ved ikke hvert år at skulle oplyse sin indkomst til Skatteforvaltningen.

Lovforslaget medfører desuden administrative lempelser i 2018-2020 for de borgere, der benytter et bundfradrag i stedet for at foretage en regnskabsmæssig opgørelse.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni 2018 til den 17. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Akademikerne, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Airbnb, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Business Denmark, BL – Danmarks Almene Boliger, BOSAM, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Dansk Journalistforbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Lejere, Danske Udlejere, Danske Regioner, Danske Universiteter, Datatilsynet, DI, DTL, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Erhvervsudlejernes Brancheforening, Feriehusudlejernes Brancheforening, Finans Danmark, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, FOA, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Fritidshusejerne, FSR – danske revisorer, FTF, GoMore, Grundejernes Investeringsfond, HK-kommunal, HK-Privat, Horesta, Investering Danmark, Justitia, KL, KRAKA, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation, LO, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Moderniseringsstyrelsen, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankestyrelsen, Snappcar, SRF Skattefaglig Forening og Ældre Sagen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Samlet skønnes forslaget at medføre et årligt umiddelbart mindreprovenu på ca. 120 mio. kr. og ca. 90 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Den varige virkning skønnes til ca. 90 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der er på finanslovsforslaget for 2019 indbudgetteret 16,2 mio. kr. i 2019, 23,4 mio. kr. i 2020, 29,6 mio. kr. i 2021 og 26,5 mio. kr. i 2022 til dækning af administrative omkostninger.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vurderes at have en positiv indvirkning på markedet for deleøkonomiske aktiviteter, hvor der foretages indberetning til indkomstregisteret. Det skyldes, at indberetning via tredjepart giver adgang til en lempeligere beskatning, hvilket formodes at give udlejerne større tilskyndelse til at benytte disse udbydere. Hertil kommer, at der generelt kan forventes at opstå større aktivitet i bureauer, som formidler udlejning af fritidsboliger. Det skyldes, at der foreslås en betydelig forhøjelse af bundfradraget for udlejere af fritidsboliger, hvilket kan formodes at øge tilskyndelsen til at udleje fritidsboligen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget kan have administrative konsekvenser for de udlejningsplatforme m.v., der enten får pligt til at indberette eller fremover vælger at foretage indberetninger til indkomstregisteret. Omkostninger skønnes ikke at overstige 4 mio. kr. årligt og kvantificeres derfor ikke nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget medfører administrative lempelser for de borgere, der fremover vælger at få deres udlejning formidlet af virksomheder, som indberetter til indkomstregisteret. De skal ikke længere selv oplyse deres indkomst til Skatteforvaltningen og vil få automatiske bundfradrag i stedet for at foretage en skematisk opgørelse. Lovforslaget medfører desuden administrative lempelser i 2018-2020 for de borgere, der benytter et bundfra-	Ingen

	drag i stedet for at foretage en regnskabsmæssig opgørelse.	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 15 O kan ejere af en fritidsbolig, der udlejes en del af året, vælge at opgøre den skattepligtige indkomst efter en skematisk metode.

Den skematiske metode indebærer, at der først i bruttolejeindtægten foretages et bundfradrag. Af den resterende del af bruttolejeindtægten medregnes 60 pct. af indtægten ved opgørelsen af udlejers skattepligtige indkomst. Nettoindkomsten beskattes herefter som kapitalindkomst. I bruttolejeindtægten indgår alle indtægter i forbindelse med udlejningen, herunder også særskilte betalinger for vand og el. Det skematiske bundfradrag skal således dække alle de omkostninger, der er forbundet med udlejningen.

Ved bruttolejeindtægten forstås den betaling, som udlejeren modtager for at udleje fritidsboligen.

Hvis udlejningsbureauet i forbindelse med udlejningen opkræver et beløb hos lejeren af fritidsboligen f.eks. til dækning af udlejningsbureauets markedsføringsomkostninger m.v., vil der være tale om en udgift, der er afholdt af lejeren. Denne omkostning kan derfor ikke indgå ved opgørelsen af udlejers bruttolejeindtægt.

Hvis lejeindtægten er omfattet af den automatiske indberetningsordning i skattekontrollovens § 11 G, er bundfradraget på 20.000 kr. (2010-niveau). Det drejer sig f.eks. om ejere, der udlejer fritidsboligen gennem et udlejningsbureau, der indberetter.

Hvis der ikke sker indberetning af indtægterne ved udlejning, udgør bundfradraget 10.000 kr. (2010-niveau).

Beløbsgrænserne reguleres årligt efter personskattelovens § 20. For 2018 er bundfradragene derfor henholdsvis 21.900 kr. og 11.000 kr.

Hvis der sker et ejerskifte af fritidsboligen i løbet af indkomståret, indebærer de gældende regler, at der kan anvendes fuldt bundfradrag for henholdsvis den tidligere ejer og den nye ejer i indkomståret.

En ejer af en fritidsbolig har mulighed for samtidig både at udleje privat og gennem et bureau. I den situation gælder det forhøjede bundfradrag alene for den del af lejeindtægten, der hidrører fra udlejning gennem bureauet. Hvis udlejning gennem et bureau er lavere end det forhøjede bundfradrag, f.eks. 15.000 kr., er bundfradraget 15.000 kr. for den pågældende udlejer - også selv om udlejeren har en indtjening ved siden af på 10.000 kr. ved privat udlejning.

I stedet for at opgøre den skattepligtige indkomst efter den skematiske metode kan ejeren af fritidsboligen ved indkomstopgørelsen vælge at foretage fradrag for de faktiske, dokumenterede udgifter, der er forbundet med udlejningen (regnskabsmæssig metode). Bestemmelsen i ligningslovens § 15 J begrænser

dog de udgifter på ejendommen, der kan fradrages, selvom ejendommen udlejes. Via den regnskabsmæssige metode har ejeren således altid mulighed for at kunne foretage fradrag for de faktiske omkostninger ved udlejningen. Når ejeren har valgt at anvende den regnskabsmæssige metode, kan ejeren ikke for senere indkomstår for samme bolig skifte tilbage til den skematiske metode. Reglen sikrer, at udlejeren ikke kan skifte fra regnskabsmæssig opgørelse til skematisk opgørelse.

Ved brug af den regnskabsmæssige opgørelse er det intet krav, at lejeindtægten er omfattet af indberetningsordningen i skattekontrollovens § 11 G.

Det foreslås, at bundgrænsen for fritidsboliger, hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43, forhøjes til 36.500 kr. (2010-niveau) fra og med indkomståret 2018, jf. den foreslåede § 15 O, stk. 1, 2. pkt. Efter forslaget udgør bundfradraget 40.000 kr. i 2018. Den gældende skematiske ordning for fritidsboliger, der ikke er omfattet af indberetningsordningen, videreføres uændret, således at ejeren af fritidsboligen har mulighed for at fradrage op til 10.000 kr. årligt (2010-niveau), jf. den foreslåede § 15 O, stk. 1, 1. pkt., ligesom ejeren af fritidsboligen fortsat har mulighed for at vælge den regnskabsmæssige opgørelse, jf. § 15 O, stk. 2. Bundfradraget udgør efter forslaget 11.000 kr. i 2018. Hvis den regnskabsmæssige opgørelse er valgt, er der efter gældende regler ikke mulighed for at ændre til den skematiske opgørelse. Dette gælder fortsat, selv om bundfradraget foreslås forhøjet.

Forslaget betyder, at anvendelse af bundfradraget ikke vil være muligt for indtægt ved udlejning af fritidsboliger, der anvendes til helårsbolig, jf. den foreslåede § 15 O, stk. 1, 1. pkt. Bestemmelsen er en lovfæstelse og dermed videreførelse af den nugældende praksis om, at indtægter ved udlejning af fritidsboliger, der anvendes til helårsbolig, ikke er omfattet af reglerne om beskatning ved udlejning af fritidsboliger. Derimod vil de såkaldte »flexboliger«, dvs. helårshuse, der benyttes som fritidsboliger, fortsat være omfattet af reglerne for beskatning af indtægter ved udlejning af fritidsbolig i ligningsloves § 15 O. Fritidsboligbegrebet vil således være uændret i forhold til de gældende regler.

Forslaget betyder, at en ejer af en fritidsbolig, som udlejes en del af året, og hvor der sker indberetning af indtægterne efter skattekontrollovens § 11 G, kan fradrage det beløb, der indberettes, dog maksimalt 36.500 kr. (2010-niveau). Bundfradraget reguleres årligt efter personskatteloven § 20 og udgør i 2018 40.000 kr.

Bundfradraget gælder pr. fritidsbolig. Udlejer den samme person flere private fritidsboliger, kan der derfor opnås bundfradrag for hver enkelt fritidsbolig. Ejer en person kun en del af en fritidsbolig, gives derimod et forholdsmæssigt fradrag, i forhold til hvor stor en del af fritidsboligen personen ejer.

Hvis der både foretages udlejning gennem en tredjepart, der indberetter, og privat udlejning, kan den foreslåede bestemmelse illustreres ved følgende eksempler. Det fremgår, at der enten skal benyttes det forhøjede skematiske bundfradrag på 40.000 kr. (2018-niveau) eller det lavere bundfradrag på 11.000 kr. (2018-niveau). Begge bundfradrag kan således ikke kombineres, hvis en udlejer både har indkomst fra udlejning via bureau og privat udlejning. Dette er i overensstemmelse med bemærkningerne til lov nr. 1560 af 21. december 2010, hvor der blev indført et forhøjet bundfradrag på 20.000 kr. (2010-niveau) for de ejere af fritidsboliger, der er omfattet af den obligatoriske indberetningsordning.

Der er i eksemplerne anvendt bundfradragene for 2018:

Eksempel 1:

Hvis der alene udlejes gennem et bureau, der indberetter til indkomstregisteret, udgør bundfradraget op til 40.000 kr., hvis der er tale om udlejning af fritidsbolig.

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau, der indberetter	55.000 kr.
Bundfradrag	40.000 kr.

Indkomst over bundfradraget (55.000 - 40.000)	15.000 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	9.000 kr.

Eksempel 2:

Hvis der både foretages privat udlejning og udlejning via et bureau, der indberetter til indkomstregisteret, anvendes bundfradraget der, hvor lejeindtægterne er størst. Det gælder således, at det skematiske bundfradrag ved indberetning via tredjepart finder anvendelse i eksemplet nedenfor, da lejeindtægten gennem et bureau overstiger lejeindtægten ved privat udlejning.

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau, der indberetter	15.000 kr.
Udlejningsindtægt fra privat udlejning	10.000 kr.
Bundfradrag	15.000 kr.
Indkomst over bundfradraget (15.000 - 15.000 + 10.000)	10.000 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	6.000 kr.

Eksempel 3

Situationen svarer til eksempel 2, men her opnår udlejer størstedelen af sin lejeindtægt ved privat udlejning. Det indebærer, at vedkommende skal benytte det lave skematiske bundfradrag på 11.000 kr., og at vedkommende ikke kan anvende bundfradrag ved indkomsten på 5.000 kr. fra udlejning gennem et bureau, der indberetter lejeindtægter til indkomstregisteret.

Udlejningsindtægt fra udlejning gennem bureau, der indberetter	5.000 kr.
Udlejningsindtægt fra privat udlejning	15.000 kr.
Bundfradrag	11.000 kr.
Indkomst over bundfradraget (15.000 - 11.000 + 5.000)	9.000 kr.
Skattepligtig indkomst (60 pct. af indkomst over bundfradraget)	5.400 kr.

Til nr. 2

Efter ligningslovens § 15 P kan ejere, andelshavere og lejere, der udlejer værelser til beboelse eller udlejer boligen en del af året, vælge at opgøre den skattepligtige indkomst efter en skematisk metode. Andelshavere i andelsboligforeninger anses efter gældende regler for lejere. Den skematiske metode indebærer, at udlejer kan foretage et bundfradrag i bruttolejeindtægten. Bundfradragets størrelse afhænger af, om der er tale om udlejning af ejer- eller lejebolig. Den resterende del af bruttolejeindtægten indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For ejere beskattes den herved fremkomne skattepligtige indkomst som kapitalindkomst, og for lejere beskattes indkomsten som personlig indkomst. I bruttolejeindtægten indgår alle udlejers indtægter i forbindelse med udlejningen, herunder også særskilte betalinger for vand og el m.v.

Det foreslås, at de nuværende regler i ligningsloven § 15 P fra og med indkomståret 2021 alene kan anvendes ved beskatning af indkomst ved langtidsudleje af bolig en del af året eller langtidsudleje af en

del af en bolig. Dette skal ses i lyset af, at langtidsudleje af et værelse sjældent sker via en platform, og dermed at betingelsen om indberetning vanskeligt vil kunne opfyldes.

Ved langtidsudleje forstås udlejning eller fremleje af en del af værelserne i bolig til beboelse eller som udlejning eller fremleje af hele boligen en del af indkomståret til beboelse i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder og til den samme person/personer. Det er en forudsætning, at det kan dokumenteres, at der er tale om udlejning i mindst 4 måneder. Dette kan f.eks. ske ved fremvisning af en indgået lejekontrakt. Hvis der indgås en lejekontrakt uden tidspunkt for ophør af lejemålet, og lejemålet ophører inden udgangen af den fjerde måned, kan reglerne i ligningslovens § 15 P ikke finde anvendelse. Hvis det oprindeligt er flere personer, der lejer boligen, er betingelsen opfyldt, hvis alene en af disse lejere bebor boligen mere end 4 måneder.

Den foreslåede ændring betyder, at udlejere, der udlejer en bolig en del af året, eller som udlejer værelser i en sammenhængende periode på under 4 måneder, ikke længere kan anvende reglerne i § 15 P. Det foreslås, at ændringen først får virkning fra og med indkomståret 2021, da en indberetningsløsning først forventes at være klar på dette tidspunkt.

Langtidsudlejere kan efter forslaget også vælge at anvende reglerne i ligningslovens § 15 Q.

Til nr. 3

Med den foreslåede nye bestemmelse *§ 15 Q* i ligningsloven foreslås indført et nyt regelsæt for fradrag i forbindelse med udlejning af helårsbolig en del af året eller udlejning af en del af en helårsbolig. Det foreslås bl.a. indført et fast skematisk bundfradrag, og at kun en del af en overskydende indtægt beskattes, hvilket svarer til det regelsæt, der i dag gælder for ejere ved udlejning af fritidsbolig, jf. ligningslovens § 15 O.

Udgangspunktet for beskatningen er bruttolejeindtægten. Ved bruttolejeindtægten forstås den betaling, som udlejeren modtager for at udleje fritidsboligen. Betaler lejeren af boligen et gebyr til en formidler af lejeaftalen, indgår dette gebyr ikke i ved opgørelsen af udlejers bruttolejeindtægt.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.,* at der indføres et skematisk årligt bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau), såfremt der ikke sker indberetning af lejeindtægterne til indkomstregisteret af en tredjepart, jf. den foreslåede bestemmelse. På den måde vil skattereglerne for udlejning af helårsbolig efter forslaget blive ensartet med skattereglerne vedrørende en ejers udlejning af fritidsbolig, jf. § 1, nr. 1.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 2. pkt.,* at der ved udleje af helårsbolig indføres et skematisk årligt bundfradrag på 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43.

Bundfradragene reguleres årligt efter personskattelovens § 20, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 7. pkt*.

For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 kan fradragene dog anvendes, uden at der er sket indberetning af lejeindtægten til indkomstregisteret gennem en tredjepart, jf. den foreslåede bestemmelse i *§ stk. 1, 3. pkt.* Det skyldes, at det er forventningen, at den digitale indberetningsløsning først kan igangsættes i 2021.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at bundfradraget ikke kan overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 5. pkt*., at 40 pct. af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, kan fradrages. Det betyder, at alene 60 pct. af den bruttolejeindtægt, der overstiger bundfradraget, indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det er isoleret set en lempelse i forhold til de gældende regler for udlejning af helårsbolig, hvor hele indkomsten, der overstiger bundfradraget, indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Forslaget svarer til de regler, der i dag gælder ved udlejning af fritidsboliger, jf. ligningslovens § 15 O.

Det er en forudsætning for anvendelse af bundfradraget på 28.000 kr. (2018-niveau) og fradraget på 40 pct. af den overskydende indtægt, at der sker indberetning af lejeindtægten.

Hvis en ejer vælger at foretage fradrag efter de foreslåede bestemmelser i stk. 1, 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter den foreslåede bestemmelse i stk. 3, efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 6. pkt.*

For ejere er det en betingelse for at anvende de foreslåede regler i ligningslovens § 15 Q, at der er tale om udlejning af en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1, 8. pkt.*

Bundfradraget på 28.000 kr. (2018-niveau) og de yderligere 40 pct., der kan fradrages af den reducerede lejeindtægt, anses for at dække samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med udlejningen eller fremlejen efter den regnskabsmæssige opgørelsesmetode, jf. den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 15 Q, stk. 3.

En ejer, andelshaver eller lejer af en helårsbolig har mulighed for samtidig at udleje privat og gennem et bureau. I den situation gælder det forhøjede bundfradrag alene for den del af lejeindtægten, der hidrører fra udlejning gennem bureauet. Hvis udlejning gennem et bureau er lavere end det forhøjede bundfradrag, f.eks. 15.000 kr., udgør bundfradraget 15.000 kr. for den pågældende udlejer - også selv om udlejeren har en indtjening ved siden af på 10.000 kr. ved privat udlejning.

Det foreslås i *stk. 1, 9. pkt.*, at bundfradragene efter 1. og 2. pkt. ikke skal omfatte helårsboliger i form af de såkaldte »flexboliger«, der anvendes som fritidsboliger. I forhold til reglerne om fradrag ved udlejning vil disse ejendomme blive anset for at være fritidsboliger. Det svarer til den nugældende praksis på området.

Det foreslås i *stk. 2,* at hvis en ejer vælger at foretage bundfradrag efter stk. 1, medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse for fritidsboliger i ligningslovens § 15 O, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at anvendes den skematiske ordning ikke, kan det ved indkomstopgørelsen vælges at foretage fradrag for de faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelsen af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt fradrage ejendomsskatter efter ligningslovens § 14, stk. 3 (regnskabsmæssig opgørelse). Af ligningslovens § 14, stk. 1, fremgår, at der i den skattepligtige indkomst kan fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom, bortset fra ejendomsværdiskatter.

Fradrag kan foretages med så stor en del, som svarer til enten den udlejede eller fremlejede del af boligen, eller som svarer til den periode, hvor udlejning har fundet sted, jf. *stk. 3, 2. pkt.* Det samlede fradragsbeløb kan ikke overstige bruttolejeindtægten, jf. *stk. 3, 3. pkt.* Foretages en regnskabsmæssig opgørelse, kan der ikke senere overgås til bundfradrag efter stk. 1, jf. stk. 3, 4. pkt. Den foreslåede bestemmelse svarer til den tilsvarende gældende bestemmelse ved udlejning af fritidsboliger, jf. ligningslovens § 15 O, stk. 2, 5. pkt.

Efter forslagets *stk. 3, 4. pkt.*, kan den skematiske ordning ikke anvendes, hvis udlejeren tidligere har anvendt opgørelse efter bestemmelsen i ligningslovens § 15 P, stk. 3. Der skal fortsat ikke være mulighed for at skifte til den skematiske ordning, når den regnskabsmæssige opgørelse én gang er blevet valgt.

Der er ikke indsat nogen bestemmelse om, at den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 15 Q er begrænset til korttidsudlejning af helårsboliger. Det betyder, at der også er mulighed for at anvende reglerne i § 15 Q ved langtidsudleje som alternativ til reglerne i § 15 P.

Hvis en ejer af en helårsbolig i løbet af et indkomstår både anvender reglerne i ligningslovens §§ 15 P og 15 Q, vil der efter det foreslåede 15 Q, stk. 4, skulle foretages en forholdsmæssig opdeling af indtægterne. Indtægter ved korttidsudleje vil skulle opgøres efter de foreslåede regler i ligningslovens § 15 Q med en forholdsmæssig opdeling af den del af bundfradraget, der falder på henholdsvis korttidsudlejningsperioden og langtidsudlejningsperioden. Indtægter ved korttidsudlejning opgøres efter

ligningslovens § 15 Q. Indtægter ved langtidsudleje vil skulle opgøres efter reglerne i ligningslovens § 15 P. Hvis et værelse f.eks. har været udlejet 6 måneder til forskellige lejere gennem et udlejningsbureau, skal den skattepligtige indkomst opgøres efter ligningslovens § 15 Q, og hvis værelset den resterende del af året har været udlejet privat til en studerende, vil den skattepligtige indkomst skulle opgøres efter ligningslovens § 15 P.

Med den foreslåede nye bestemmelse *§ 15 R* i ligningsloven indføres et nyt bundfradrag for indkomst fra udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.

Indkomst fra personers lejlighedsvise udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v. er skattepligtig som ikke-arbejdsmarkedsbidragspligtig personlig indkomst. Ved opgørelsen af indkomsten fra udlejningen kan udlejeren ved en regnskabsmæssig opgørelse fratrække de faktiske udgifter og værditab forbundet med udlejningen. Det er en forudsætning for fradrag, at omkostningerne i rimelig grad dokumenteres eller sandsynliggøres gennem f.eks. kilometerregnskab og/eller regnskab over udlejningsdage og udgifter. Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.

Det foreslås i *stk. 1,* at fysiske personer, der udlejer de i bestemmelsens stk. 2 nævnte aktiver, kan fradrage et grundbeløb på 9.100 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten fra udlejningen af aktiverne ved indkomstopgørelsen for indkomståret. Fradraget efter 1. pkt. kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Fradrag efter 1. pkt. dækker samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen. 1.-3. pkt. gælder ikke for den del af bruttolejeindtægten, der er erhvervet som led i erhvervsmæssig virksomhed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Det foreslås herved med *stk. 1, 1. pkt.*, at indføre et bundfradrag på 10.000 kr. (2018-niveau), der kan fratrækkes i bruttolejeindtægten fra udlejning af de aktiver, der er angivet i bestemmelsens stk. 2, bl.a. personbiler og lystbåde. Ved bruttolejeindtægten forstås den betaling, som udlejeren modtager for at udleje aktivet. Betaler udlejeren et gebyr til en formidler af lejeaftalen, indgår dette gebyr ikke i bruttolejeindtægten.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at bundfradraget ikke kan overstige lejeindtægten.

Det foreslås også i stk. 1, at bundfradraget skal dække alle de udgifter m.v., som ellers ville være fradragsberettigede ved udlejningen, jf. *stk. 1, 3. pkt*. Bundfradraget vil således gælde i stedet for fradrag efter den regnskabsmæssige opgørelse. Benyttes det foreslåede bundfradrag i et givent indkomstår, kan der derfor ikke tages yderligere fradrag for udgifter og værditab forbundet med udlejningen af de omfattede aktiver i det relevante indkomstår. Da der foreslås ét fælles bundfradrag for de omfattede aktiver, betyder det, at der heller ikke kan foretages en opdeling pr. aktiv, f.eks. ved at benytte det foreslåede bundfradrag ved lejeindtægt fra campingvogn- og/eller lystbådudlejning og herudover foretage en regnskabsmæssig opgørelse for lejeindtægt fra biludlejning.

Bundfradraget gælder for den fysiske person. Udlejer den samme person flere aktiver, herunder flere af samme slags aktiv, kan der således kun opnås ét bundfradrag for den samlede indkomst fra alle aktiverne. Udlejer flere personer det samme aktiv, har de hver især ét bundfradrag på 10.000 kr. (2018-niveau), der kan benyttes ved opgørelsen af deres respektive skattepligtige indkomst fra udlejningen, og som også omfatter deres skattepligtige indkomst fra eventuelle andre omfattede aktiver, de udlejer. Der stilles ikke krav om, at den enkelte udlejer ejer det udlejede aktiv eller afholder bestemte udgifter i forbindelse med udlejningen. Det afgørende for, om en udlejer kan gøre brug af fradraget er kun, at den pågældende er skattepligtig af indkomsten fra udlejningen af et eller flere af de aktiver, der omfattes af bestemmelsen.

Det betyder, at hvis en person udlejer to personbiler, f.eks. den pågældendes egen bil og et familiemedlems bil, gælder bundfradraget på de 10.000 kr. (2018-niveau) for den samlede bruttolejeindtægt fra begge biler. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende udlejer en bil og en lystbåd og/eller andre af de omfattede aktiver.

Hvis både den pågældende selv og f.eks. et familiemedlem udlejer det samme aktiv, f.eks. en bil,

kan de hver især fratrække bundfradraget på 10.000 kr. (2018-niveau) fra den bruttolejeindtægt, de hver især er skattepligtige af. Det bemærkes, at lån af en bil eller et andet aktiv kan udgøre en skatte- eller afgiftspligtig gave for modtageren.

Hvis udlånet af aktivet sker med henblik på, at låneren videreudlejer det, må hele arrangementet ses i sammenhæng. Det betyder, at udlåneren (og ikke udlejeren) vil blive beskattet af lejeindtægten, ligesom det var tilfældet i TfS 1990.293H. I den nævnte sag blev en person beskattet af renteafkastet fra obligationer, som en anden person havde købt for penge, der var lånt rentefrit af den første person. Da udlåneren vil blive skattepligtig af indtægten, vil udlåneren være afskåret fra at benytte det foreslåede fradrag i det omfang, fradraget er betinget af, at der foretages indberetning, jf. bemærkningerne til stk. 5 nedenfor, medmindre lejeindtægten bliver indberettet for udlåneren i overensstemmelse med de foreslåede regler herom.

Hver udlejer kan for et givent indkomstår vælge mellem at benytte det foreslåede nye bundfradrag eller foretage en regnskabsmæssig opgørelse, jf. beskrivelsen heraf i de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.1. Det gælder også, når flere udlejer det samme aktiv. Hvis én udlejer vælger at foretage en regnskabsmæssig opgørelse af den skattepligtige indkomst af et aktiv, som også udlejes af en anden, kan den pågældende kun fratrække en forholdsmæssig del af udgifterne m.v. til udlejningen svarende til vedkommendes faktiske andel af udlejningen.

Det foreslås endvidere i *stk. 1, 4. pkt.,* at fradragene ikke skal gælde for udlejning, der sker som led i erhvervsmæssig virksomhed. Det sikres herved, at fradragene målrettes privatpersoners lejlighedsvise udlejning.

Vurderingen af, om en udlejning sker som led i erhvervsmæssig virksomhed, sker efter den gældende praksis for vurdering af, hvornår der foreligger erhvervsmæssig virksomhed. Hvis den samlede indkomst fra udlejningen af de omfattede aktiver ikke overstiger bundfradraget på 10.000 kr. (2018-niveau), og udlejningen ikke har sammenhæng med anden erhvervsmæssig virksomhed, vil der ikke være tale om erhvervsmæssig virksomhed.

Endelig foreslås det i *stk. 1, 5. pkt.,* at grundbeløbene i stk. 1 skal reguleres efter personskattelovens § 20, det vil sige i takt med den generelle prisudvikling.

Det foreslås i *stk. 2,* at aktiverne omfattet af stk. 1 er:

1) Personbiler, M1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007.
2) Varebiler, N1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfattet af vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse.
3) Campingvogne.
4) Påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.
5) Lystbåde.

Nr. 1 personbiler, M1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfatter biler, der er indrettet til at benyttes til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet, herunder almindelige personbiler og campingbiler (autocampere), der må køres af personer med lille kørekort.

Nr. 2 varebiler N1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfattet af vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, II, A, omfatter varebiler indtil 4.000 kg tilladt totalvægt, og varebiler N1 omfattet af § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, omfatter varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.

Nr. 3 campingvogne omfatter påhængsredskaber, der er indrettet til beboelse, og påhængsredskaber, der har opholds- og overnatningsfaciliteter.

Nr. 4 påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, omfatter f.eks. Camp-Let og Combi-Camp.

Nr. 5 lystbåd omfatter ligesom i ligningslovens § 16, stk. 6, enhver form for båd, der kan anvendes i fritidsøjemed.

Endelig foreslås det i *stk. 3,* at bundfradraget i stk. 1 betinges af, at indkomstårets samlede lejeindtægter fra de omfattede aktiver indberettes efter skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 5. Bundfradraget betinges således af, at en virksomhed formidler udlejningen og indberetter de fulde udlejningsindtægter. Hvis udlejeren også udlejer det samme aktiv eller andre aktiver omfattet af det foreslåede bundfradrag i ligningslovens § 15 R på en måde, hvorpå der ikke foretages den angivne indberetning, kan udlejeren ikke benytte bundfradraget, men må i stedet foretage en regnskabsmæssig opgørelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor en bil udlejes både gennem en digital platform og privat gennem opslag på Facebook eller i det lokale supermarked.

Med indberetningen vil udlejere automatisk få indberettet deres indkomst og vil derfor ikke skulle oplyse den skattepligtige indkomst på årsopgørelsen. Den systemmæssige understøttelse af en sådan indberetning forventes at være klar fra den 1. januar 2021, hvorfor betingelsen om indberetning vil gælde fra denne dato, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 4. Til og med december måned 2020 kan udlejere benytte det foreslåede bundfradrag, selv om der ikke foretages den angivne indberetning af indkomsten.

For personer med bagudforskudt indkomstår vil det således for indkomståret 2021 kun være den del af udlejningsindtægterne, der udbetales fra og med den 1. januar 2021, der skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 43, for at den pågældende har ret til det fulde bundfradrag på 10.000 kr. (2018-niveau).

Til § 2

Hvis ejendommen ikke kan tjene til bolig for den skattepligtige eller dennes husstand i hele indkomståret, nedsættes efter de gældende regler den beregnede ejendomsværdiskat forholdsmæssigt.

Udøver den skattepligtige erhvervsvirksomhed i egen ejendom i et omfang, der ikke berettiger til vurderingsfordeling af ejendomsværdien på boligen og den øvrige ejendom, nedsættes ejendomsværdiskatten med den til den erhvervsmæssige del svarende andel af ejendomsværdiskatten. Ved hel eller delvis udleje af boligen i tilfælde, hvor ejeren vælger at anvende ligningslovens § 15 O, stk. 1, § 15 P, stk. 1, 3.-5. pkt., eller § 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt., ved sin indkomstopgørelse, medfører udleje ikke, at ejendomsværdiskatten nedsættes. I andre tilfælde af udleje af boligen nedsættes ejendomsværdiskatten som beregnet efter ejendomsværdiskattelovens §§ 5-10 med den til den udlejede del svarende andel af ejendomsværdiskatten.

Det foreslås i *§ 2* som konsekvens af de foreslåede ændrede regler for beskatning af indkomst ved korttidsudlejning af helårsboliger at ændre reglerne, så der i de tilfælde, hvor ejeren anvender de foreslåede regler i ligningslovens § 15 Q, ikke skal ske en nedsættelse af ejendomsværdiskatten, ligesom det allerede gælder for ejere, der anvender ligningslovens §§ 15 O og 15 P.

Til § 3

Til nr. 1

§ 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder en opremsning af de oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret.

Det foreslås, at der indsættes et nyt nummer 11, i § 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Det foreslås således, at lejeindtægter omfattet af skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, skal indberettes til indkomstregisteret.

Da det ved lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås, at oplysninger om lejeindtægter efter skatteindberetningslo-

vens § 43 skal indberettes til indkomstregisteret, er der behov for, at listen i § 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister over oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, udvides.

Bestemmelsen indebærer, at listen over oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret vil blive udvidet, så det fremgår af bestemmelsen i § 3 i lov om et indkomstregister, at indtægter ved udlejning af boliger, personbiler, M1, varebiler, N1, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse og lystbåde skal indberettes.

Til nr. 2

Fristerne for at indberette til indkomstregisteret fremgår af § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Efter denne bestemmelse er hovedreglen, at indberetningen skal ske månedligt.

For store virksomheder er fristen den sidste hverdag i den måned, oplysningerne vedrører. Store virksomheder er i denne forbindelse defineret som virksomheder, hvis indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag overstiger 250.000 kr. årligt, eller hvis indeholdelse af A-skat overstiger 1 mio. kr. årligt. Fristen er for de øvrige virksomheder den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning fra disse virksomheder dog foretages senest den 17. januar.

Der er dog en særlige regel i § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om et indkomstregister for indberetning af A-indkomst i form af en arbejdsgivers indbetaling til en medarbejders aldersopsparing. Denne indberetning skal ske årligt, og fristen er den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører. Hvis denne dag udløber en lørdag eller søndag udløber fristen den efterfølgende mandag.

Det foreslås, at reglen i § 4, stk. 1, 3. pkt., udvides med en henvisning til skatteindberetningslovens § 43.

Det foreslås således, at indberetningen af indtægter ved udlejning af boliger, personbiler, M1, varebiler, N1, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, og lystbåde, skal ske årligt, og at fristen for indberetning skal være den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører. Hvis denne dag udløber en lørdag eller søndag, udløber fristen den efterfølgende mandag.

Med forslaget sikres det, at indberetningen i lighed med indberetningen om fritidsboliger efter de gældende regler vil skulle ske årligt, uanset at indberetningen skal ske til indkomstregisteret, hvor indberetningen som udgangspunkt vil skulle ske månedligt.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Som følge af den foreslåede indsættelse af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 17, foreslås afledte redaktionelle ændringer i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 15 og 16.

Til nr. 3

Efter gældende regler vil lejeres og andelshavere i andelsboligforeningers overskud fra udlejning eller fremleje være personlig indkomst.

Af personskattelovens § 4, stk. 1, fremgår, hvilke indkomsttyper der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges kapitalindkomst.
Det foreslås at indsætte et nyt nr. 17 i personskattelovens § 4, stk. 1, hvorefter overskud ved lejere og andelshaveres udlejning eller fremleje omfattes af personskattelovens § 4, såfremt de vælger at opgøre

deres skattepligtige indkomst i forbindelse med korttidsudlejning af helårsbolig efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 15 Q. Hermed vil dette overskud blive beskattet som kapitalindkomst.

Til § 5

Til nr. 1

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, skal en virksomhed, som efter aftale med en skattepligtig forestår udlejning af den skattepligtiges fritidsbolig, indberette til Skatteforvaltningen om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det forudgående kalenderår. Indberetningen skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden og fritidsboligen.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ligningslovens § 15 O, hvorefter størrelsen af bundfradraget ved udlejning af fritidsboliger afhænger af, om der sker indberetning af indtægten.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, kan virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1, efter aftale med den skattepligtige indberette de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen efter stk. 1, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Bestemmelsen omhandler udenlandske virksomheder, som forestår udlejning af fritidsboliger.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ligningslovens § 15 O, hvorefter størrelsen af bundfradraget ved udlejning af fritidsboliger afhænger af, om der sker indberetning af indtægten. Bestemmelsen sikrer udenlandske udlejningsbureauer, som ikke er indberetningspligtige til indkomstregisteret, mulighed for at indberette til indkomstregisteret efter aftale med ejeren og dermed sikre ejeren samme bundfradrag, som ville kunne sikres gennem udlejning via indberetningspligtige danske udlejningsbureauer.

Indberetningen efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2, skal ske årligt og senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 3, skal den, der har indgået aftale om udlejning af en fritidsbolig med en virksomhed efter stk. 1, give virksomheden oplysninger til identifikation af fritidsboligen. Ved identifikation af fritidsboligen skal forstås ejendommens nummer i Bygnings- og Boligregisteret (BBR-nummeret).

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 4, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og om identifikation af fritidsboligen efter stk. 3. Bemyndigelsen er udnyttet ved § 46 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018 til at fastsætte regler om, at indberetningen efter skatteindberetningslovens § 43 skal omfatte oplysninger om identiteten af den indberettende virksomhed (dvs. cvr-nummer eller SE-nummer), ejendomsnummeret på den udlejede ejendom og den samlede lejeindtægt, som den skattepligtige har oppebåret i året før fradrag (dvs. bruttolejeindtægten). Endvidere er der fastsat regler om, at den, der har indgået aftale om udlejning af en fritidsbolig med en virksomhed efter stk. 1, give virksomheden oplysninger til identifikation af fritidsboligen. Dette gælder både, når der er tale om en dansk, og når der er tale om en udenlandsk ejendom.

Det foreslås, at skatteindberetningslovens § 43 nyaffattes.

Det foreslås i *stk. 1,* at en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af den skattepligtiges fritidsbolig omfattet af ligningslovens § 15 O eller § 15 Q, jf. lovforslagets 1, nr. 1, hvert år skal indberette til indkomstregisteret om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Indberetningspligten efter stk. 1 omfatter udlejning af såvel danske som udenlandske boliger ejet af danske skatteydere.

Indberetningspligten efter den foreslåede bestemmelse påhviler den formidler, der formidler udlejningen for den skattepligtige. Udlejningen kan være formidlet gennem en række af formidlere. Det vil alene

være den formidler, der er nærmest udlejeren, der vil have de nødvendige oplysninger til at opfylde indberetningspligten, hvorfor indberetningspligten påhviler denne formidler. Ved den formidler, der er nærmest udlejeren forstås den formidler, der har indgået formidlingsaftalen med udlejeren, og som derfor er den formidler, der udbetaler lejeindtægten til udlejeren.

Efter den foreslåede nyaffattelse af ligningslovens § 15 O, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil indberetningen kunne sikre skatteyderen et bundfradrag på 40.000 kr. ved udlejning af sin fritidsbolig. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i ligningslovens § 15 Q, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil indberetningen kunne sikre skatteyderen et bundfradrag på 28.000 kr. (2018-niveau) ved udlejning af sin bolig. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Indberetningen vil skulle ske årligt til indkomstregisteret.

Efter den gældende skatteindberetningslovs § 43 skal der indberettes om det forudgående års lejeindtægter. Det vil sige, at der er tale om en årlig indberetning. Indberetningen skal ske til Skatteforvaltningen. Den årlige indberetning fastholdes med forslaget, men det foreslås, at indberetningerne fremover skal ske til indkomstregisteret.

Indberetninger til indkomstregisteret indgår i et fællesoffentligt samarbejde om at indhente oplysninger, så borgerne og virksomhederne ikke skal meddele de samme oplysninger til forskellige myndigheder m.v. Disse oplysninger bruges både til skatteformål og af andre myndigheder til andre formål f.eks. ved tildeling af kontanthjælp og boligstøtte.

Uanset om oplysningerne indberettes til indkomstregisteret eller til Skatteforvaltningen i øvrigt, anvender Skatteforvaltningen oplysningerne ved dannelsen af borgernes årsopgørelser og på oplysningsskemaet for selvstændigt erhvervsdrivende, mens andre oplysninger, der er omfattet af indberetningspligterne, har karakter af at være kontroloplysninger.

Det foreslås i *stk. 2,* at en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udleje af et aktiv omfattet af den foreslåede regel i ligningslovens § 15 R, hvert år, uanset om udlejningen er erhvervsmæssig, skal indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Årsagen til, at der skal ske indberetning hvad enten der er tale om erhvervsmæssig udlejning eller privat udlejning er, at formidleren ikke nødvendigvis er bekendt med, om der er tale om erhvervsmæssig eller privat udlejning.

De aktiver, der er omfattet af den foreslåede regel i ligningslovens § 15 R, er personbiler, M 1, varebiler, N1, omfattet af vægtafgiftslovens § 4, stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, lystbåde, campingvogne og påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.

Indberetningspligten efter den foreslåede bestemmelse påhviler den formidler, der formidler udlejningen for den skattepligtige. Udlejningen kan være formidlet gennem en række af formidlere. Det vil alene være den formidler, der er nærmest udlejeren, der vil have de nødvendige oplysninger til at opfylde indberetningspligten, hvorfor indberetningspligten påhviler denne formidler.

Indberetningen vil kunne sikre skatteyderen et bundfradrag på 10.000 kr. (2018-niveau) ved udlejning af sin bil, lystbåd og campingvogn m.v. Se nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås i s*tk. 3,* at indberetningen efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden. Indberetningen efter stk. 1 skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af boligen. Sker identifikationen af boligen ikke ved brug af ejendommens nummer i Bygnings- og Boligregistret (BBR-nummeret), skal der tillige oplyses om identiteten af den skattepligtige. Indberetning efter stk. 2 skal tillige indeholde oplysning om identifikation af den skattepligtige.

Disse oplysninger er supplement til oplysninger om årets samlede lejeindtægt, som skal indberettes efter de foreslåede bestemmelser i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2.

Efter bestemmelsen skal indberetningen indeholde oplysning om identifikation af den virksomhed, der foretager indberetningen. Indberetningen skal således ske ved oplysning om den indberetningspligtiges cvr-nummer eller SE-nummer, dvs. den indberetningspligtiges registreringsnummer.

Identifikationen af boligen er nødvendig, da der kan opnås et fradrag pr. bolig, der udlejes efter ligningslovens §§ 15 O og 15 Q, som affattes ved lovforslagets § 1, nr. 1 og 3.

Efter § 43 i skatteindberetningsloven om indberetning vedrørende udlejning af fritidsboliger skal ejendommens BBR-nummer indberettes. Dette giver en entydig identifikation af ejendommen. Identiteten af den skattepligtige indberettes derimod ikke. Skatteforvaltningen kan på grundlag af BBR-registeret finde frem til, hvem ejeren/ejerne er, og således beskatte denne/disse. Det foreslås, at der fortsat vil kunne indberettes på denne måde.

Virksomheder, der formidler udlejning af boliger, vil som udgangspunkt ikke have oplysning om BBR-nummeret. Oplysning herom vil dog kunne findes ved opslag på internettet. Det vurderes, at udenlandske virksomheder vil have vanskeligere ved dette end danske virksomheder. Det foreslås derfor, at der som alternativ til indberetning af BBR-nummeret, etableres en ordning, hvor der indberettes om ejendommens adresse og om identiteten af udlejeren.

Det er tanken at denne ordning skal fungere således, at udlejeren af formidleren gøres opmærksom på, at udlejeren på Skatteforvaltningens hjemmeside på TastSelv Borger kan give sit samtykke til, at der genereres en unik identifikationskode, som altid kan forbindes til vedkommendes cpr-nummer. Formidleren vil ikke blive gjort bekendt med udlejerens cpr-nummer.

Når Skatteforvaltningen modtager indberetning fra en tredjepart, vil man således via identifikationskoden kunne knytte data til den pågældende udlejers cpr-nummer.

I relation til udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v., foreslås det, at indberetningen skal indeholde oplysning om identiteten af udlejeren. Det er tanken, at den samme ordning, som vil skulle anvendes til identifikation af udlejere af fritids- og helårsboliger, også vil skulle anvendes i relation til udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.

Det foreslås i s*tk. 4,* at den, der har indgået aftale om udlejning eller fremleje efter den forslåede § 43, stk. 1 eller 2, i skatteindberetningsloven, med en virksomhed, skal give virksomheden oplysninger til identifikation af den pågældende bolig.

De oplysninger, der skal afgives, er de oplysninger, der er nødvendige for at den indberetningspligtige virksomhed kan foretage indberetning om identiteten af boligen. Hvis virksomheden ønsker at indberette BBR-nummeret, er det således dette nummer, som skal oplyses. I andre tilfælde er det adressen.

Det foreslås i *stk. 5,* at virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1 og 2, kan foretage indberetninger af de oplysninger, som ville have været omfattet af indberetningen efter stk. 1 og 2, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Efter den foreslåede bestemmelse kan virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1 og 2, indberette de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen efter stk. 1 og 2, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Bestemmelsen omhandler udenlandske virksomheder, som forestår udlejning af boliger og biler m.v. Efter bestemmelsen kan en virksomhed, der ikke er indberetningspligtig, indberette de samme oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten for virksomheder, der er indberetningspligtige.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændrede og nye bestemmelser i ligningslovens §§ 15 O, 15 Q og 15 R, hvorefter bundfradraget afhænger af, om der sker indberetning af indtægten. Bestemmelsen sikrer udenlandske virksomheder, der formidler udlejning, som ikke er indbe-

retningspligtige til indkomstregisteret, mulighed for at indberette til indkomstregisteret og dermed sikre ejeren samme bundfradrag, som ville kunne sikres gennem udlejning via indberetningspligtige danske virksomheder.

Indberetningspligten efter de foreslåede regler i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2, omfatter udlejning af såvel danske som udenlandske boliger ejet af personer, der er skattepligtige til Danmark af udlejningsindtægter. I forbindelse med udenlandske formidleres valg om at foretage indberetning, vil den pågældende – da indberetningen her er frivillig – kunne vælge alene at foretage indberetning om udlejning af danske boliger.

Det foreslås i s*tk. 6,* at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og 2 og om oplysninger til brug for identifikation af boliger omfatter af stk. 3 og 4.

Den gældende bemyndigelse i skatteindberetningslovens § 43, er udnyttet ved § 46 i bekendtgørelse nr. 927 af 26. juni 2018. Det fremgår heraf, at indberetningen efter skatteindberetningslovens § 43 skal omfatte oplysninger om identiteten af den indberettende virksomhed (dvs. cvr-nummer eller SE-nummer), ejendomsnummeret på den udlejede ejendom og den samlede lejeindtægt, som den skattepligtige har oppebåret i året før fradrag (dvs. bruttolejeindtægten). Endvidere er der fastsat regler om, at den, der har indgået aftale om udlejning af en fritidsbolig med en virksomhed efter stk. 1, skal give virksomheden oplysninger til identifikation af fritidsboligen. Dette gælder både, når der er tale om en dansk, og når der er tale om en udenlandsk ejendom.

Det er hensigten at benytte bemyndigelsen til administrativt at fastsætte regler svarende til dem, der gælder i dag, for så vidt angår identifikation af den indberettende virksomhed og om indberetning af den samlede lejeindtægt.

Herudover er det hensigten, at der skal fastsættes regler om afgivelse af oplysninger om identiteten af udlejeren. Disse regler vil bygge på den ordning for identitetsoplysninger, der er beskrevet ovenfor i relation til den bestemmelse, der er foreslået i skatteindberetningslovens § 43, stk. 4.

Bemyndigelsen vil tillige blive udnyttet til at fastsætte regler ikke blot i relation til fritidsboliger, men boligtyper generelt samt biler, lystbåde, og campingvogne m.v.

Til nr. 2

Det følger af skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., at indberetningspligten efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1, påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, i lovens § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres til en henvisning til § 43, stk. 1 og 2.

Forslaget sikrer, at der ikke blot pålægges virksomheder, der formidler udlejning, indberetningspligt vedrørende udlejning af fritidsboliger, men også, at der vil være indberetningspligt i relation til andre boliger og i forhold til personbiler, M1, varebiler, N1, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, og lystbåde.

Indberetningspligten pålægges alene virksomheder, der er hjemmehørende eller driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Det bemærkes, at virksomheder, der ikke er hjemmehørende eller driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet, vil kunne indberette tilsvarende oplysninger efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Til nr. 3

Det følger af skatteindberetningslovens § 48, stk. 1, at Skatteforvaltningen fører et register over de ind-

beretningspligtige efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1, og frivillige indberettere, herunder efter lovens § 43, stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen til § 43, stk. 1, erstattes af en henvisning til § 43, stk. 1 og 2, og at henvisningen til § 43, stk. 2, erstattes af en henvisning til § 43, stk. 5.

Forslaget indebærer, at det ikke blot er virksomheder, der formidler udlejning af fritidsbolig, der skal lade sig registrere som indberetningspligtig, men også, at virksomheder, der formidler udlejning af helårsboliger eller biler, lystbåde og campingvogne m.v. vil skulle lade sig registrere.

Denne udvidelse af registreringspligten er en konsekvens af den foreslåede udvidelse af indberetningspligten i skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Når det foreslås, at henvisningen til § 43, stk. 2, ændres til § 43, stk. 5, skyldes det, at bestemmelsen om udenlandske virksomheders frivillige indberetning foreslås flyttet fra skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, til § 43, stk. 5.

Til nr. 4

Af skatteindberetningslovens § 54, stk. 1, fremgår det, at indberetningen til Skatteforvaltningen efter en række af lovens bestemmelser, herunder indberetning efter § 43, stk. 1, om årlig indberetning skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Da det foreslås, at indberetningen fremover skal ske til indkomstregisteret, foreslås det at henvisningen til § 43, stk. 1, i § 54, stk. 1, udgår. Fristen for indberetning vil i stedet fremgå af § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om et indkomstregister, hvor fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Hvis denne dag udløber en lørdag eller søndag, udløber fristen den efterfølgende mandag. Og fristen for indberetning vil således fortsat være den samme. Der henvises i denne forbindelse til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 54, stk. 5, at hvis en indberetningspligtig har forsøgt indberetning efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1, og Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende, skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Det foreslås, at henvisningen til § 43, stk. 1, udgår. Årsagen hertil er, at indberetningen fremover vil skulle ske til indkomstregisteret efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Lov om et indkomstregister indeholder i § 4, stk. 3, en tilsvarende regel om genindberetning af oplysninger til indkomstregisteret.

Til nr. 6

Efter § 54, stk. 6, 3. pkt., kan Skatteforvaltningen pålægge en virksomhed, der indberetter oplysninger, der efter skatteindberetningsloven skal indberettes til indkomstregisteret, efter den 20. januar i året efter det år, oplysningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, efter den følgende mandag, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist.

Det foreslås, at denne regel også kommer til at gælde i relation til den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Ved indberetning inden for fristen vil de indberettede oplysninger kunne udstilles i skattemappen for den, indberetningen vedrører. Nogle af de oplysninger, der kommer efter indberetningsfristens udløb, kan nå at blive medtaget, inden skatteyderne kan få adgang til oplysningerne i deres skattemappe. Derfor vil der alene blive pålagt underretningspligt i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen ikke kan nå at medtage

oplysningerne i skattemappen. Skatteyderne må i så fald gives adgang til oplysningerne ved at give den virksomhed, der har indberettet, et pålæg om underretningspligt.

Til nr. 7

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, at den der forsætlig eller groft uagtsomt undlader rettidigt at foretage indberetning efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1, straffes med bøde.

Da indberetningen efter skatteindberetningslovens § 43 foreslås udvidet fra alene at omfatte sommerboliger til også af omfatte andre boliger og biler m.v., foreslås det, at henvisningen til § 43, stk. 1, erstattes af en henvisning til § 43, stk. 1 og 2, således at straffehjemlen vil knytte sig til pligten til at indberette udlejning af samtlige disse aktiver.

Forslaget sikrer, at der ikke blot kan pålægges virksomheder, der formidler udlejning af fritidsboliger, straf ved manglende rettidig indberetning, men også, at virksomheder, der formidler udlejning af helårsboliger, biler, lystbåde og campingvogne m.v., vil kunne straffes for manglende rettidig indberetning.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. januar 2019, bortset fra den del af loven, der vedrører indberetning, jf. bemærkningerne til stk. 2 nedenfor.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 1, nr. 2, og §§ 3 og 5 træder i kraft den 1. januar 2021. Det skyldes for så vidt angår § 1, nr. 2, at udlejere af helårsboliger frem til etableringen af indberetningsordningen skal have mulighed for at anvende ligningslovens § 15 P ved indkomstopgørelsen, uanset om der er tale om langtidsudlejning eller korttidsudlejning.

Det skyldes for så vidt angår §§ 3 og 5, at det er en forudsætning for, at reglerne kan sættes i kraft, at den nødvendige systemunderstøttelse er udviklet. En ikrafttrædelse 1. januar 2021 sikrer dette.

Det foreslås i *stk. 3,* at loven skal have virkning fra og med indkomståret 2018, bortset fra den del af loven, der vedrører indberetning, jf. bemærkningerne til stk. 4 nedenfor. Loven gives således tilbagevirkende kraft. De dele af loven, der gælder med tilbagevirkende kraft, er udelukkende af begunstigende karakter.

Det foreslås i *stk. 4*, at §§ 3 og 5 ikke har virkning for indberetninger for kalenderåret 2020 og tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås således, at for indberetninger vedrørende årene forud for kalenderåret 2021 finder de hidtil gældende regler i skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister samt forskrifter udstedt i medfør heraf anvendelse.

Endvidere foreslås, at det er en betingelse for at kunne anvende bundfradraget på 40.000 kr. (2018-niveau) ved beskatning af indtægt fra udlejning af fritidsboliger for indkomståret 2018, at der er foretaget indberetning af lejeindtægten efter skattekontrollovens § 11 G. Skattekontrollovens § 11 G omhandler indberetning vedrørende formidling af udlejning af fritidsboliger. Efter bestemmelsen skal virksomheder, der formidler udlejning af fritidsboliger årligt indberette den samlede lejeindtægt for den enkelte udlejer til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen erstattes fra og med 2019 af en tilsvarende regel i skatteindberetningslovens § 43. Indberetningen for 2018 sker således efter skattekontrollovens § 11 G og for 2019 og senere år efter skatteindberetningslovens § 43.

Det foreslås i *stk. 5,* at ved opgørelsen af den kommunale slutskat og kirkeskat for indkomstårene 2018 og 2019 efter § 16 i lov om kommunal indkomstskat korrigeres den opgjorte slutskat for den beregnede virkning af de ændringer i udskrivningsgrundlaget for kommuneskat og kirkeskat for 2018 og 2019, der følger af denne lovs §§ 1 og 4.

Herved foreslås det at neutralisere de økonomiske virkninger for den personlige indkomstskat for

kommunerne og folkekirken for indkomstårene 2018 og 2019 som følge af de dele af lovforslaget, der vedrører §§ 1 og 3, for så vidt angår de kommuner, der for 2018 og 2019 har valgt at budgettere med deres eget skøn over udskrivningsgrundlaget for den personlige indkomstskat. Neutraliseringen for 2018 sker med baggrund i aktstykke 116, 2016/17, tiltrådt af Finansudvalget den 22. juni 2017, og for 2019 med baggrund i aktstykke 148, 2017/18, tiltrådt af Finansudvalget den 21. juni 2018. Det fremgår af aktstykkerne, at skønnene over udskrivningsgrundlaget i 2018 henholdsvis 2019 hviler på en forudsætning om i øvrigt uændret lovgivning. Det fremgår endvidere, at ved efterfølgende ændringer i udskrivningsgrundlaget for 2018 henholdsvis 2019 neutraliseres virkningerne for de selvbudgetterende kommuner.

Endelig foreslås det i *stk. 6,* at den beregnede korrektion af den kommunale slutskat og kirkeskat efter stk. 5 fastsættes af økonomi- og indenrigsministeren på grundlag af de oplysninger vedrørende indkomstårene 2018 og 2019, der foreligger henholdsvis pr. 1. maj 2020 og pr. 1. maj 2021.

Herved foreslås det, at efterreguleringen af indkomstskatten for de selvbudgetterende kommuner for 2018 og 2019 efter stk. 5, herunder også kirkeskatten, opgøres i henholdsvis 2020 og 2021. Efterreguleringen afregnes i henholdsvis 2021 og 2022.

Loven gælder ikke for hverken Færøerne eller Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland, og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

§ 15 O. Ejere af en fritidsbolig bortset fra sommerhus, der efter tilladelse anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan fradrage 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig ved indkomstopgørelsen. Hvis der sker indberetning af lejeindtægter efter skattekontrollovens § 11 G, er bundfradraget det beløb, der indberettes efter § 11 G, dog maksimalt 20.000 kr. (2010-niveau). Hvis det indberettede beløb er under 10.000 kr. (2010-niveau), finder 1. pkt. anvendelse. Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Af den reducerede lejeindtægt kan endvidere fradrages 40 pct., som dækker samtlige udgifter mv., der er forbundet med udlejningen, jf. stk. 2. Vælger ejeren at foretage fradrag efter 1.-5. pkt., medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret. Bundfradraget efter 1.-3. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Ejere, der ikke anvender stk. 1, kan fradrage faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvis erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del af henholdsvis den afholdte vedligeholdelsesudgift, det beregnede afskrivningsbeløb og de betalte ejendomsskatter, som svarer til den del af året, hvor udlejning har fundet sted. Herudover kan der foretages fradrag for udgifter, der er direkte forbundet med udlejningen. Det samlede fradragsbeløb efter dette stykke kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter 1.-4. pkt., kan ejeren ikke senere overgå til fradrag efter stk. 1.

Lovforslaget

§ 1

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

1. *§ 15 O, stk. 1,* affattes således:

»Ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Bundfradraget udgør dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.«

§ 15 P. Lejere, der fremlejer en del af værelserne i egen lejet lejlighed til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på ⅔ af fremlejers egen årlige leje for hele lejligheden. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere, der udlejer en del af værelserne i en lejlighed i egen ejendom omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på 1⅓ pct. af ejendomsværdien, jf. § 4 a, stk. 1, nr. 1, i ejendomsværdiskatteloven, dog altid mindst 24.000 kr., jf. dog 5. pkt. For ejendomme beliggende i udlandet m.v. udgør bundfradraget 1 ⅓ pct. af udenlandsk ejendomsvurdering, som kan sidestilles med en dansk, jf. ejendomsværdiskattelovens § 4 b, stk. 1, eller i mangel heraf handelsværdien beregnet efter ejendomsværdiskattelovens § 4 b, stk. 2, nr. 1, dog altid mindst 24.000 kr., jf. dog 5. pkt. For fremlejere, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden en del af indkomståret, beregnes der kun bundfradrag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for den udlejede del af boligen.

Stk. 2. Lejere, der fremlejer lejligheden en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag på ⅔ af fremlejers egen årlige leje. Andelshavere i private andelsboligforeninger anses i denne forbindelse som lejere, og andelshaveres boligafgift anses som leje. Ejere af en helårsbolig, som er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4, der udlejer boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen vælge kun at medregne den del af bruttolejeindtægten, der overstiger et bundfradrag som nævnt i stk. 1, 3. pkt. Stk. 1, 4. pkt., finder dog tilsvarende anvendelse. For fremlejere, andelshavere og ejere, der kun har lejet eller ejet lejligheden eller ejendommen en del af indkomståret, beregnes der kun bundfra-

drag af denne del af den årlige leje eller ejendomsværdiskat. Bundfradraget dækker samtlige udgifter og afskrivninger, der ellers ville være fradragsberettigede i forbindelse med fremlejningen eller udlejningen. For ejere beregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven i udlejningsperioden.

Stk. 3. Lejere og ejere som nævnt i stk. 1 og 2, der ikke anvender bundfradragsreglen i stk. 1 eller 2, kan ved indkomstopgørelsen foretage fradrag for udgifter mv. som nævnt i stk. 1, 6. pkt., og stk. 2, 6. pkt. Det samlede fradragsbeløb kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradraget efter 1. pkt., kan den pågældende lejer eller ejer ikke senere overgå til bundfradrag efter stk. 1 eller 2.

2. I *§ 15 P* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 gælder alene for ejere, andelshavere og lejere, hvis udlejningen eller fremlejningen sker til den samme person eller de samme personer i en sammenhængende periode på mindst 4 måneder.«

3. Efter § 15 P indsættes:

»**§ 15 Q.** Ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen om indberetning i 2. pkt. ikke anvendelse. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For ejere er det en betingelse, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter stk. 1, medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret.

Stk. 3. Anvendes reglerne i stk. 1 og 2 ikke, kan ejere, andelshavere og lejere fradrage de faktiske udgifter afholdt til vedligeholdelse af indbo og inventar, foretage skattemæssige afskrivninger efter reglerne om delvist erhvervsmæssigt benyttede driftsmidler som nævnt i afskrivningslovens kapitel 2 samt fradrage ejendomsskatter efter § 14, stk. 3. Fradrag kan foretages med så stor en del, som svarer til enten den udlejede eller fremlejede del af boligen, eller til den periode, hvor udlejning har fundet sted. Det samlede fradragsbeløb kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Foretages fradrag efter dette stykke, kan der ikke senere overgås til fradrag efter stk. 1. Er § 15 P, stk. 3, tidligere blevet anvendt ved udlejningen kan ejeren, andelshaveren eller lejeren ikke vælge opgørelse efter stk. 1 og. 2.

Stk. 4. Ønsker ejere, andelshavere og lejere i et indkomstår, at anvende både stk. 1 og 2 og § 15 P, stk. 1 og 2, skal der foretages en forholdsmæssig opgørelse af bundfradragene i forhold til den periode, hvor udlejningen finder sted.

§ 15 R. Fysiske personer, der udlejer de i stk. 2 nævnte aktiver, kan fradrage et grundbeløb på 9.100 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten fra udlejningen af aktiverne ved indkomstopgørelsen for indkomståret. Fradraget efter 1. pkt. kan ikke overstige bruttolejeindtægten. Fradrag efter 1. pkt. dækker samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen. 1.-3. pkt. gælder ikke for den del af bruttolejeindtægten, der er erhvervet som led i erhvervsmæssig virksomhed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. Aktiverne omfattet af stk. 1, er:

1) Personbiler, M1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007.

2) Varebiler, N1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse.

3) Campingvogne.

4) Påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.

5) Lystbåde.

Stk. 3. Det er en betingelse for anvendelse af fradraget i stk. 1, at der sker indberetning af indkomstårets samlede lejeindtægter fra de omfattede aktiver, jf. stk. 2, efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen i 1. pkt. ikke anvendelse.«

§ 2

I ejendomsværdiskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 486 af 14. maj 2013, som ændret ved § 4 i lov nr. 1347 af 3. december 2013, § 3 i lov nr. 688 af 8. juni 2017, § 9 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 278 af 17. april 2018, foretages følgende ændring:

§ 11. Ejendomsværdiskatten for en ejendom opgøres på helårsbasis efter §§ 5-10. Hvis ejendommen ikke kan tjene til bolig for den skattepligtige eller dennes husstand i hele indkomståret, nedsættes den beregnede ejendomsværdiskat forholdsmæssigt, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Ved erhvervelse af en bolig anses ejendommen for at tjene til bolig for den skattepligtige eller dennes husstand fra overtagelsesdagen. Hvis indflytning sker senere end overtagelsesdagen, træder indflytningsdagen dog i stedet for overtagelsesdagen. Ved afståelse eller udleje af hele boligen anses ejendommen for at tjene til bolig for den skattepligtige eller dennes husstand til og med overtagelsesdagen. Hvis sælgers udflytning sker tidligere end overtagelsesdagen, træder udflytningsdagen dog i stedet for overtagelsesdagen. 4. og 6. pkt. gælder ikke flytning i forbindelse med erhvervelse og afståelse af sommerhuse og lign. Ved anvendelsen af dette stykke anses indkomståret at udgøre 360 dage med 30 dage i hver kalendermåned.

Stk. 2. Udøver den skattepligtige erhvervsvirksomhed i egen ejendom i et omfang, der ikke berettiger til vurderingsfordeling af ejendomsværdien på boligen og den øvrige ejendom efter vurderingslovens § 33, stk. 5, nedsættes ejendomsværdiskatten som beregnet efter §§ 5-10 med den til den erhvervsmæssige del svarende andel af ejendomsværdiskatten. Ved

1. I *§ 11, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »eller § 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt.« til: »§ 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt., eller § 15 Q, stk. 1«.

hel eller delvis udleje af boligen i tilfælde, hvor ejeren vælger at anvende ligningslovens § 15 O, stk. 1, § 15 P, stk. 1, 3.-5. pkt., eller § 15 P, stk. 2, 3.-5. pkt., ved sin indkomstopgørelse, medfører udleje ikke, at ejendomsværdiskatten nedsættes. I andre tilfælde af udleje af boligen nedsættes ejendomsværdiskatten som beregnet efter §§ 5-10 med den til den udlejede del svarende andel af ejendomsværdiskatten.

§ 3

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 53 i lov nr. 60 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 3. Følgende oplysninger skal indberettes til indkomstregisteret:

1)-10) - - -

Stk. 2-4. - - -

1. I *§ 3, stk. 1,* indsættes som *nr. 11:*

»11) Lejeindtægter omfattet af skatteindberetningslovens § 43.«

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører. Hvis fristen efter 1.-3. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Stk. 2-6. - - -

2. I *§ 4, stk. 1, 3. pkt.,* indsættes efter »kildeskattelovens § 46, stk. 6,«: »og indberetning efter skatteindberetningslovens § 43«.

§ 4

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1163 af 8. oktober 2015, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 1130 af 11. september 2018, foretages følgende ændringer:

§ 4. Kapitalindkomst omfatter det samlede nettobeløb af

1)-14)

15) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter ligningslovens § 12 B, stk. 4-7 eller stk. 9, og

16) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter afskrivningslovens § 40 C.

1. I *§ 4, stk. 1, nr. 15,* ændres »stk. 9, og« til: »stk. 9,«

2. I *§ 4, stk. 1, nr. 16,* ændres »§ 40 C.« til »§ 40 C, og«.

3. I *§ 4, stk. 1,* indsættes som *nr. 17*:

»17) overskud ved lejere og andelshaveres fremleje eller udlejning omfattet af ligningslovens § 15 Q, stk. 1 og 3.«

§ 5

I skatteindberetningsloven, jf. lov nr. 1536 af 19. december 2017, som ændret ved § 6 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 7 i lov nr. 396 af 2. maj 2018, foretages følgende ændringer:

§ 43. En virksomhed, som efter aftale med en skattepligtig forestår udlejning af den skattepligtiges fritidsbolig, skal indberette til told- og skatteforvaltningen om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået ved udlejning af fritidsboligen gennem virksomheden det forudgående kalenderår. Indberetningen skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden og fritidsboligen.

Stk. 2. Virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1, kan efter aftale med den skattepligtige foretage indberetning af de oplysninger, som ville være omfattet af indberetningen efter stk. 1. Indberetningen skal ske senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 3. Den, der har indgået aftale om udlejning af en fritidsbolig med en virksomhed efter stk. 1, skal give virksomheden oplysninger til identifikation af fritidsboligen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og om oplysninger til brug for identifikation af fritidsboligen efter stk. 3.

1. *§ 43* affattes således:

»**§ 43.** En virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af den skattepligtiges bolig omfattet af ligningslovens § 15 O eller § 15 Q, skal hvert år indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Stk. 2. En virksomhed, som for en skattepligtig formidler udleje af et aktiv omfattet af ligningslovens § 15 R, skal, uanset om udlejningen er erhvervsmæssig, hvert år indberette til indkomstregisteret, jf. §§ 3 og 4 i lov om et indkomstregister, om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Stk. 3. Indberetningen efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden. Indberetningen efter stk. 1 skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af boligen. Sker identifikationen af boligen ikke ved brug af ejendommens nummer i Bygnings- og Boligregistret (BBR-nummer), skal der tillige op-

lyses om identiteten af den skattepligtige. Indberetning efter stk. 2 skal tillige indeholde oplysning om identifikation af den skattepligtige.

Stk. 4. Den, der har indgået en aftale om udlejning eller fremleje efter stk. 1 eller 2 med en virksomhed, skal give virksomheden oplysninger til identifikation af den pågældende bolig.

Stk. 5. Virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1 og 2, kan foretage indberetninger af de oplysninger, som ville have været omfattet af indberetningen efter stk. 1 og 2, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning efter stk. 1 og 2 og om oplysninger til brug for identifikation af boliger omfatter af stk. 3 og 4.«

§ 47. Indberetningspligten m.v. efter §§ 1, 5, 6, 8, 12-19, 24-26, 28-32, 38-40 og 42, § 43, stk. 1, og §§ 44-46 og efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 og 9 og § 10, jf. § 9, og § 11 påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Personer som nævnt i kildeskattelovens § 3, stk. 1, og dødsboer efter disse samt udenlandske repræsentationer og udenlandske statsborgere, der omfattes af kildeskattelovens § 3, stk. 2 og 3, er ikke indberetningspligtige efter 1. pkt.

Stk. 2. - - -

2. I *§ 47, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 43, stk. 1, « til: »§ 43, stk. 1 og 2, «.

§ 48. Told- og skatteforvaltningen fører register over indberetningspligtige som nævnt i §§ 5, 6, 12-19, 24-26, 30-32 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46, indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af §§ 4 eller 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 og frivillige indberettere efter § 20 eller § 43, stk. 2.

Stk. 2 og 3. - - -

3. I *§ 48, stk. 1,* ændres »§ 43, stk. 1,« til: »§ 43, stk. 1 og 2,«, og »§ 43, stk. 2« ændres til: »§ 43, stk. 5«.

§ 54. Indberetning til told- og skatteforvaltningen efter §§ 8, 12-14 og 17, § 18, jf. dog stk. 3, §§ 19, 26-28, 30-32, 34-36, 38 og 40 og § 43, stk. 1, og efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 skal foretages senest den 20. januar eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, senest den følgende mandag.

Stk. 2-4. - - -

4. I *§ 54, stk. 1,* udgår »og § 43, stk. 1,«.

Stk. 5. Har den indberetningspligtige efter §§ 8, 12-19, 26-32, 34-36, 38, 40 eller 42 eller § 43, stk. 1, eller efter regler udstedt i medfør af § 9, § 10, jf. § 9, eller §§ 11 eller 22 forsøgt indberetning, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl el.lign., skal den indberetningspligtige foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

5. I *§ 54, stk. 5,* udgår » eller § 43, stk. 1,«.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1 eller fastsat efter stk. 5, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist. For indberetninger omfattet af stk. 3 og 4 finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse, idet det også er en forudsætning for pålæg, at fristerne i henholdsvis stk. 3 og 4 ligeledes er overskredet. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 1, 5, 6, 24, 25, 33 eller 44-46 eller efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 eller 37 til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.

6. I *§ 54, stk. 6, 3. pkt.,* ændres »44-46« til: »43-46«.

Stk. 7. - - -

§ 59. Med bøde straffes den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt

7. I *§ 59, stk. 1, nr. 3,* ændres »§ 43, stk. 1,« til: » § 43, stk. 1 og 2,«.

1) og 2) - - -

3) undlader at foretage indberetning efter §§ 1, 5, 6, 8, 12-19, 24-36, 37-40 eller 42, § 43, stk. 1, eller §§ 44-46 inden for fristerne i medfør af § 15, stk. 2, § 39, § 42, stk. 3, eller § 54, stk. 1-4, eller § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister,

4) og 5) - - -

Stk. 2. - - -